

Červenopečecký čtvrtletník

Číslo 124 - zima 2025

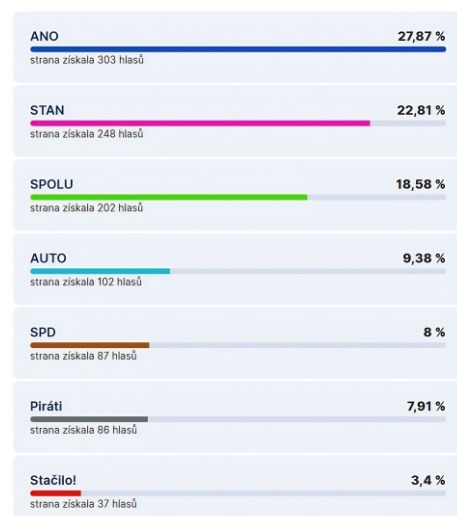
Vydává městyš Červené Pečky

Cena 5,- Kč

*Vážení spoluobčané,
zdá se to neuvěřitelné, ale sotva jsme v září přivítali nové prvňáčky a zahájili školní rok, už nás obklopují podzimní plískanice a první sněhové vločky jsou neklamným znamením, že Vánoce jsou skutečně za rohem. Mnohým z nás připadá, že včera bylo léto, a my jsme se ani nestačili nadechnout a už se k nám blíží jedno z nejočekávanějších období roku. Připravme se, že toto magické období nás pohltí a je načase začít přemýšlet, jak ten konečný sprint k svátkům co nejlépe zvládnout a užít si ho.*

Uplynulý rok nám přinesl mnoho událostí. Dovolte mi k některým se vrátit s krátkým komentářem.

Život každého z nás budou v příštích čtyřech letech ovlivňovat výsledky podzimních voleb do Parlamentu České republiky. O jejich důležitosti svědčí i vysoká volební účast v našich dvou okrscích, která hodnotou 71,12 % předčila celostátní průměr. Jak se u nás volilo, dokládá graf níže, ze kterého při porovnání se zbytkem Česka vyčnívá příznivý výsledek hnutí STAN, s největší pravděpodobností v důsledku efektu působení oblíbeného praktického lékaře v městyši. Dovolte mi poděkovat všem voličům, kteří svou volbou nelitovali času a projevíli tak

svůj názor, ať byl jakýkoli.

Schválená novela školského zákona nově

přenesla náklady na platy nepedagogických pracovníků, školní pomůcky, pojištění a mnohé další platby na bedra rozpočtu městyse. Teprve v posledních týdnech začíná být trochu jasno, jak moc nás tyto náklady zatíží a kolik se nám opravdu vrátí slibovanými změnami v procentu RUD, tedy rozpočtového určení daní, které je hlavním zdrojem financí městyse. Zatímco výdajovou stránku se nám daří ve spolupráci s vedením naší školy celkem přesně zmapovat, ony avizované příjmy trochu haprují... zatím vyšlo několik kalkulacek a predikcí, ale místo, aby ze všech vyšlo alespoň přibližně stejné číslo, liší se ve výsledku klidně v milionech. Rozpočet městyse, předložený ke schválení zastupitelům na posledním prosincovém zasedání, tedy budeme muset v těchto kapitolách označit za předběžný a přesné cifry dosadit podle skutečných příjmů roku 2026. A co nám všem opravdu uniká, je důvod, proč jedna organizace, Základní škola a Mateřská škola Červené Pečky, tedy zařízení určené pro předškolní a školní vzdělávání, má být najednou financováno ze dvou zdrojů – Ministerstva školství prostřednictvím Středočeského kraje a Ministerstva práce a sociálních věcí prostřednictvím městyse. Tedy kromě důvodu, jak škodolibě glosují kolegové starostové, že je třeba pustit žilou obcím a městům, které, jak s oblibou v televizních zpravodajstvích hlásají někteří politici, sedí na penězích. Ale

že z tohoto celkového salda patří 53 % hlavnímu městu Praze, už taktně zamlčí. Nezbyvá, než se nechat překvapit skutečností nadcházejícího roku a jako vždy si s tím poradit.

O stavbě nového křídla budovy mateřské školky jsem už několikrát psal. Zmíním tedy spíše cílový stav, který by měl za pár měsíců nastat. Kapacita mateřské školky je v současné době 85 dětí a je každoročně nedostatečná. Neuspokojeno zůstává mnoho maminek, které by se rády vrátily do práce a bohužel, musí buď zůstat doma nebo složitě hledat jinou alternativu pro hlídání dětí. Od 1. srpna 2026 bychom měli v novostavbě otevřít dvě třídy pro dětskou skupinu, což je alternativa mateřské školky. Jejich kapacita bude celkem 48 dětí a bude možné přijímat děti již od dvou let věku, to je hlavní rozdíl oproti školce. Měli bychom

Stromeček už zdobí náměstí - foto Milan Pospíšil

V tomto čísle naleznete:

Střípky z městyse - strana 2
Ze zasedání zastupitelstva - strana 3 až 6
Pozvánky kulturní komise - strana 6

Společenská rubrika - strana 9
Znovuotevření kostela - strana 10
Klub důchodců - strana 11 až 13
Seznamte se - strana 14 až 24

ZŠ a MŠ Červené Pečky - strana 28 až 32
Junák - český skaut - strana 35 až 37
Hasiči - strana 38
Sportovní kluby - strana 40 až 43

Stavba roste před očima - spojovací krček propojí školku a jídelnu - foto Jaroslav Kopecký

tímto uspokojit nejenom všechny místní žadatele, ale i okolní obce s uzavřenou smlouvou o tzv. „školském obvodu“. Děti z dětských skupin budou postupně přecházet do tříd mateřské školky a neměly by pociťt výrazný rozdíl v poskytované péči. Análady rodičů budou samozřejmě stejné v obou typech zmíněných zařízení. Dětské skupiny budou provozovány formou další činnosti stávající organizace a řízeny jejím vedením. Personálně máme také téměř jasno, vedoucí učitelkou dětských skupin bude nově paní Věra Langšádlová, rozená Vondráčková, pečecká rodačka s celoživotní praxí v mateřských školkách. Její budoucí kolegyně se také pomalu rýsují a od července by tak měl být provoz obou tříd personálně zajištěný. I když nás zcela jistě do finálního otevření nových tříd překvapí mnohé nenadálé problémy, díky dosavadní profesionální spolupráci městyse a vedení školy nemám sebemenší důvod obávat se zpoždění plánovaného rozjezdu dětských skupin.

Na posledním letošním zasedání budeme schvalovat rozpočet městyse. Jedinou neznámou v něm je, jakou částku budeme převádět jako rezervu do roku příštího. Ta se totiž odvíjí od toho, zda nám do konce roku příslušná ministerstva proplatí žádosti

o platby z přiznaných dotací – téměř 2,5 mil. Kč z finanční podpory na vybudování fotovoltaiky a přes 11 mil. Kč z přístavby mateřské školky. Příslušní úředníci již obdrželi doplnění všech svých dotazů a připomínek a dle jejich tvrzení jsou příslušné částky již na cestě. Věřme tedy, že cesta do pokladny městyse bude přímá.

První pondělí měsíce prosince je každoročně spojeno se schůzkou starosty s Klubem důchodců, na kterém vždy formou prezentace představím nejenom činnost vedení městyse za uplynulý rok, ale nastíním i plány na rok nadcházející. Jsem pokaždé mile překvapen zájmem členů klubu o dění v obcích i stále rostoucí členskou základnou klubu. Chtěl bych těmito řádky poděkovat vedení klubu za pestrý program, který svým členům připravuje a všem účastníkům pondělního setkání za milé přijetí a slova chvály.

Vážení spoluobčané, dovoluji mi poděkovat vám za důvěru a celoroční spolupráci a popřát vám všem klidné vánoční svátky, strávené v kruhu svých blízkých.

Přeji vám klidný adventní čas, mnoho šťastných chvil v novém roce, pevné zdraví vám i vašim blízkým, úspěchy v pracovním i soukromém životě a splnění i těch nejtajnějších přání.

Lubomír Jirků, starosta městyse

Střípky z městyse

- Finišují práce na přípravě druhé zubní ordinace pro MDDr. Gábinu Rychlovskou. Najdeme ji v prvním patře zdravotního střediska v bývalých prostorách firmy Marwest pana Převrátila, který se přestěhoval do přízemí místo paní Holečkové. Městys, stejně jako při minulých přestavbách ordinací, investuje do stavebních úprav a základního nábytku. Zařízení ordinace (křeslo, rentgen apod.) si již hradí lékařka. Zájemci o péči se mohou zatím hlásit na kontaktním e-mailu: zubniGR@gmail.com, kam stačí zaslat své kontaktní údaje (jméno, rok narození, bydliště a telefonní číslo). Následně budou telefonicky kontaktováni s nabídkou termínů a případných upřesnění. Jakmile bude v provozu i telefonní spojení, zveřejníme údaje na webu městyse.
- Revitalizace zámeckého parku pokračovala v letošním roce třetí etapou, která obnášela výsadbu stromů, keřových skupin, trvalkových záhonů a ostrůvků cibulovin. Pro vaši představu, v průběhu roku se v parku postupně vysadilo 85 ks nových stromů jako náhrada za odstraněné a pro doplnění historické druhové skladby a několik trvalkových záhonů. Velký u zámeckého plotu obnáší 3 600 ks rostlin, u jezírka celkem 1 250 ks, dva podrostové záhony čítají 4 450 ks a 8 370 ks. Keřové skupiny vznikly ze 60 ks nových keřů, z nichž více než třetina jsou různé druhy rododendronů. Z travnatých ploch na jaře vykvetou dva ostrovy cibulovin po cca tisíci kusech převážně narcisů a modřenců a o pokryv nepřístupných a špatně udržovatelných míst se postará více než 200 kusů brečťanů. Všechny vysázené rostliny budou v příštích třech letech udržovány profesionální firmou v rámci popěstební péče, která zaručí správné zapěstování mladých sazenic pro jejich další snadnou údržbu našimi pracovníky. V roce příštím se zaměříme na výrobu vstupní brány, která bude replikou historické a bude obsahovat několik dochovaných historických artefaktů té původní.
- Slavnostní mši svatou, která proběhla 23. listopadu v kostele Narození Panny Marie v Červených Pečkách, byla ukončena další etapou oprav. Pan farář zde poděkoval všem, kdo se na celkové opravě podíleli. Jenom pro připomenutí, první etapou oprav byla oprava vnějšího pláště kostela, pokračovalo se bezbarié-

rovým vstupem z ulice Bendova, následovalo restaurování zvonů a výměna řídicího systému vyzvánění, připravovala se projektová dokumentace opravy interiéru spojená s průzkumem památkářů a zatím poslední částí byla zmiňovaná vlastní oprava interiéru a repase hlavního oltáře. V budoucnu nás ještě čeká oprava varhan či spíše instalace nového nástroje a oprava vstupního schodiště.

- V červenci t.r. byl uveden do provozu fotovoltaický systém s baterií na střeše kabin fotbalového klubu. Výkon panelů je celkem 41 kWp a baterie uloží 48 kWh energie. Městys spustil první skupinu pro sdílení energie, kde je zatím zařazená jedna výrobní a budova školy se školní kuchyní. Zde se budou spotřebovávat přebytky výkonu. V příštím roce se elektrárny rozrostou o další na střeše nové přístavby MŠ a také na střeše budovy školy - celkem to bude dalších 37 kWp. Všechny elektrárny budou sdílet elektřinu pro potřeby městyse. Do skupiny plánujeme postupně přiřadit další budovy městyse, jako úřad, knihovnu apod. Valná hromada společenství obcí Enerkom, které jsme zakládajícím členem, stanovila pravidla pro sdílení vyrobené elektrické energie ze zapojených FVE – výkupní cena je 1,- Kč za 1 kWh, prodejní cena pro odběratele je 1,- Kč + 0,60 Kč administrativní poplatky. Do společenství je možné se začlenit nejenom jako výrobce, ale i jako potenciální spotřebitel. Městys ale zatím svou FVE zapojovat nebude, chceme si vlastní energii sdílet sami kam potřebujeme za 0,- Kč.

- Poslední plánované zastupitelstvo městyse v polovině prosince bude jako jeden ze svých bodů projednávat i výběr stavby, kterou díky příznivé finanční situaci městyse zařadíme na rok 2026. Zastupitelé budou mít na výběr ze tří možností. Jedná se o projekty, které jsou připravené po projektové i administrativní části se stavební povolením. V úvahu tak připadá stavba a rekonstrukce ulice V Háji, její nová propojka s ulicí Na Trubech a propojení s cestou Amálka – Dobešovice. Druhou možností je kanalizace na Bojišti, kterou bychom díky finanční náročnosti museli rozdělit do dvou příštích let. Zde zatím nejsou úplně jasné možnosti čerpání případné dotace, které při výběru budou také hrát podstatnou roli. Poslední variantou je novostavba hasičské zbrojnice, na kterou se městys také snaží získat finanční podporu z dotačních výzev.

Ze zasedání zastupitelstva městyse

Červené Pečky dne 18. 9. 2025

Přítomni: p. Jirků, Ing. Novotný, p. Kulhánek, p. Bradna, Ing. Pospíšil, Mgr. Hanzlová, p. Dvořák, doc. Ing. Váňa, PhD., p. Jirušová, PaedDr. Sosnovcová, Ing. Nehasil,

Omluveni: Mgr. Istenčin, p. Matoušek

Hosté: p. Kopecký, Mgr. Dvořák

1) Projednání smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby zařízení distribuční soustavy na pozemku městyse p.č. 136/2 k.ú. Červené Pečky

Pan Kopecký seznámil zastupitele se záměrem zřízení věcného břemene v ulici Zahradní v Červených Pečkách.

ZM schvaluje Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a Dohodu o umístění stavby č. IZ-12-6004688/327151 na umístění zařízení distribuční soustavy do pozemku městyse p.č. 136/2 k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce a.s. Děčín a Městysem Červené Pečky za jednorázovou úhradu 2.000 Kč.

2) Projednání smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby zařízení distribuční soustavy na pozemku městyse p.č. 1007/26 k.ú. Červené Pečky

Pan Kopecký informoval zastupitele o smlouvě o zřízení věcného břemene – uložení uzemnění trafostanice před bývalou Stachemou dnes firmou DEKINVEST. Posílení trafostanice si vyžádala plánovaná výstavba nové haly v areálu firmy.

ZM schvaluje Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a Dohodu o umístění stavby č. IZ-12-6004649 na umístění zařízení distribuční soustavy - uzemnění do pozemku městyse p.č. 1007/26 k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce a.s. Děčín a Městysem Červené Pečky za jednorázovou úhradu 2.000 Kč.

3) Projednání smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse p.č. 853/24 a p.č. 863/8 k.ú. Červené Pečky

Vedoucí úřadu dále pokračoval a seznámil zastupitele se smlouvou o zřízení věcného břemene v lokalitě na Parkáně, kde bude probíhat nová výstavba rodinných domů.

ZM schvaluje Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a Dohodu o umístění stavby č. IV-12-6038739 na umístění zařízení distribuční soustavy do pozemků městyse p.č. 853/24

a 863/8 vše v k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce a.s. Děčín a Městysem Červené Pečky za jednorázovou úhradu 2.000 Kč.

4) Projednání pronájmu části pozemku městyse p.č. 307/6 o výměře cca 230 m² v k.ú. Bohouňovice I

Pan Kopecký seznámil zastupitele s žádostí pana Slanaře o pronájem pozemku v Bohouňovicích I vedle domu č.p. 70. Záměr byl řádně zveřejněn. Pozemek je veden v ÚP jako přístupová cesta a nelze ho zastavět, bude sloužit jako přístup k dalším stavebním pozemkům v lokalitě.

ZM schvaluje pronájem části pozemku p.č. 307/6 k.ú. Bohouňovice I o výměře cca 230 m² ostatní plocha Ing. Josefu Slanařovi a Olze Dvořákové, oba bytem Jablonoňová 2136/11, Praha 10 za cenu 1 Kč/m²/rok.

5) Projednání pronájmu pozemku p.č. 733/8 o výměře 82 m² k.ú. Červené Pečky

Dalším bodem jednání byl pronájem pozemku na Bojišti panu Holečkovi. Záměr pronájmu byl zveřejněn, nikdo jiný neprojevil zájem.

ZM schvaluje pronájem pozemku p.č. 733/8 k.ú. Červené Pečky ostatní plocha o výměře 82 m² panu Jaroslavu Holečkovi, Nebovidy 83 za cenu 1 Kč/m²/rok.

6) Projednání pronájmu části pozemku p.č. 89/1 o výměře cca 118 m² v k.ú. Opatovice

Pan Kopecký seznámil zastupitele se záměrem pronájmu pozemku v Opatovicích panu Papcunovi ke skladování palivového dřeva. Záměr pronájmu byl řádně zveřejněn.

ZM schvaluje pronájem části pozemku p.č. 89/1 k.ú. Opatovice, ostatní plocha o výměře cca 118 m² panu Miroslavu Papcunovi, Opatovice č.p. 46 za cenu 1 Kč/m²/rok.

7) Projednání studie modernizace telekomunikační infrastruktury v Červených Pečkách

Pan starosta seznámil zastupitele s žádostí společnosti Cetin a.s. o souhlas s výstavbou optické sítě pro modernizaci telekomunikační infrastruktury. Pan

Novotný informoval, že optický kabel je mnohem kvalitnější než stará metalická síť. Přípojky povedou do každého domu, jehož majitel projeví zájem. Nejméně rok bude trvat příprava projektu, realizace bude pravděpodobně v roce 2027.

Zastupitelstvo městyse **bere na vědomí** informaci o záměru společnosti CETIN uskutečnit na území Městyse Červené Pečky a Bojiště výstavbu optické sítě podzemního vedení na pozemcích ve vlastnictví obce jednorázově či po jednotlivých etapách a s tímto záměrem souhlasí.

Zastupitelstvo městyse Červené Pečky **souhlasí s návrhem společnosti CETIN**, že součet jednorázových úplat, které společnost CETIN dle smluv o zřízení služebnosti nebo smluv o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti bude povinna zaplatit obci i za zřízení služebnosti k nemovitým věcem ve vlastnictví městyse pro zajištění práv společnosti CETIN užívat nemovité věci ve vlastnictví Městyse Červené Pečky kumistnění a provozování podzemního vedení, nebude vyšší než 30 000 Kč/akce.

Dále městys **uznává** věcná břemena ve stávajících trasách metalické sítě a společnost CETIN se **zavazuje**, že bude minimalizovat v průběhu výstavby dobu záborů obecních pozemků a městys v tomto případě nebude požadovat poplatky za zábory při výstavbě.

8) Projednání smlouvy na zřízení vodovodní přípojky do pozemku městyse p.č. 1088/2 v Červených Pečkách

Pan Kopecký seznámil zastupitele s žádostí pana Josefa Svobody vybudovat vodovodní přípojku v ul. Bendova. Podmínkou bude uvedení silnice do původního stavu.

ZM **schvaluje** Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky do pozemku městyse p.č. 1088/2 k.ú. Červené Pečky mezi panem Josefem Svobodou, Bendova 52, Červené Pečky a Městysem Červené Pečky.

9) Projednání smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti na uložení zařízení distribuční soustavy do pozemků městyse p.č. 1062/9, 1059/4, 1053/1, 1065/1 a 1059/1 vše k.ú. Červené Pečky

Dalším bodem jednání byla smlouva o zřízení věcného břemene v Dobešovicích, kde se vybudovalo veřejné osvětlení směrem k Abrahamovým.

ZM **schvaluje** Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IV-12-6034477/1 na uložení zařízení distribuční soustavy do pozemků městyse p.č. 1062/9, 1059/4,

1053/1, 1065/1 a 1059/1 vše k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce a.s. Děčín a Městysem Červené Pečky za jednorázovou úhradu 158.300 Kč.

10) Projednání kupní smlouvy na pozemek p.č. 1062/10 k.ú. Červené Pečky pod chodníkem v Dobešovicích

Dále pan Kopecký informoval zastupitele o odkupu pozemku o velikosti 22 m², který zasahuje do vybudovaného chodníku v Dobešovicích. Chodník po odkupu bude kopírovat hranici pozemku městyse.

ZM **schvaluje** kupní smlouvu na pozemek p.č. 1062/10 k.ú. Červené Pečky, ostatní plocha o výměře 22 m² mezi Městysem Červené Pečky a manželi Milenou a Václavem Abrahamovými za cenu 60 Kč/m². Náklady spojené s vkladem do katastru nemovitostí hradí kupující.

11) Projednání smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby zařízení distribuční soustavy do pozemků městyse p.č. 787/70, 789/2 a 1072/1 vše k.ú. Červené Pečky

Pan Kopecký pokračoval s návrhem umístění kabelu do pozemku městyse v ulici Sadová pro vybudování elektrické přípojky.

ZM **schvaluje** Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a Dohodu o umístění stavby č. IV-12-6038867 na umístění zařízení distribuční soustavy do pozemků městyse p.č. 787/70, 789/2 a 1072/1 vše k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce a.s. Děčín a Městysem Červené Pečky za jednorázovou náhradu 12.224 Kč.

skautky a skauti vám přinášejí

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Sobota 13. 12. 10:00 - 12:00

Zámecký park Červené Pečky

Světlušky s lucernami můžete potkat i v ulicích městyse.
Dejte nám vědět a plamínek přineseme i k Vám domů.

junak.cervenepecky.cz/bs

SKAUT

Nově vybudované dětské hřiště v Opatovicích - foto Jaroslav Kopecký

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 6. 11. 2025

Přítomni: p. Jirků, Ing. Novotný, p. Kulhánek, p. Bradna, Ing. Pospíšil, Mgr. Hanzlová, p. Dvořák, doc. Ing. Váňa, PhD., Mgr. Istenčin, pí. Jirušová, PaedDr. Sosnovcová, Ing. Nehasil, p. Matoušek

Omluveni: -

Hosté: p. Kopecký, Mgr. Dvořák

1) Projednání návrhu rozpočtu městyse na rok 2026

Pan Kopecký podrobně seznámil zastupitele s návrhem rozpočtu městyse Červených Peček pro rok 2026, kde jdou již nově zahrnuté náklady na nepedagogické pracovníky, zvýšení nákladů za likvidaci odpadů a případné dotace. Návrh rozpočtu bude zveřejněn na ÚD k případným připomínkám, poté bude předložen ke schválení na příštím zasedání ZM.

ZM schvaluje Návrh rozpočtu městyse na rok 2026.

2) Projednání návrhu Střednědobého výhledu rozpočtu městyse na období 2027-2028

Pan Kopecký informoval zastupitele o předpokládaných investicích v Červených Pečkách v letech 2027 – 2028, které zahrnují akce kanalizace Bojiště – pokud městys nezíská dotaci, bude stavba probíhat ve dvou letech a bude hrazena z vlastních zdrojů; místní komunikace V Háji; dokončení revitalizace zeleně v parku a novostavba hasičské zbrojnice - na vše jsou vydaná stavební povolení.

ZM schvaluje Návrh Střednědobého výhledu rozpočtu městyse na období 2027 až 2028.

3) Projednání smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti na uložení zařízení

distribuční soustavy do pozemku městyse p.č. 137/62 k.ú. Červené Pečky

Starosta seznámil zastupitele se smlouvou o zřízení věcného břemene na uložení přeložky kabelu NN ve školce, kterou si vyžádala přístavba pro dětské skupiny.

ZM schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene - služebnosti č. IZ-12-6004002/VB/01 na uložení zařízení distribuční soustavy do pozemku městyse p.č. 137/62 v k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce a.s. Děčín a Městyssem Červené Pečky zjednorázovou úhradu 9.084 Kč.

4) Projednání smlouvy o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní a kanalizační přípojky na pozemcích městyse p.č. 1072/1 a 853/17 v k.ú. Červené Pečky

Pan Kopecký seznámil zastupitele s žádostí pana Chuchvalce na stavbu vodovodní a kanalizační přípojky, jde o pozemek určený k zástavbě v ul. Sadová.

ZM schvaluje Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní a kanalizační přípojky do pozemků městyse p.č. 1072/1 a 853/17 k.ú. Červené Pečky mezi Janem Chuchvalcem, Jeronýmova 792, Kolín a Městyssem Červené Pečky.

5) Projednání zprávy o výběru nejvhodnější nabídky na stavbu Obnova místních komunikací v městysi Červené Pečky,

12) Projednání Rozpočtového opatření č. 6 a č. 7/2025

Pan Kopecký informoval zastupitele s úpravami na straně příjmů i výdajů ve schváleném rozpočtu.

ZM schvaluje Rozpočtová opatření č. 6/2025 a 7/2025.

13) Rozprava

- pan starosta přednesl informaci o prezentaci na KÚ v Praze o změnách ve financování nepedagogických pracovníků a dalších nákladů školy od roku 2026 a dopadu těchto změn do rozpočtu městyse na příští rok, informace doplnila ředitelka školy paní Hanzlová

- na podnět občanů z Opatovic se připravuje vybudování dětského hřiště v Opatovicích na travnaté ploše u kapličky (drobné herní prvky a oplocení s odhadem nákladů 230 tis. Kč)

- pan starosta informoval o připravovaných rekonstrukcích obecních bytů v čp. 20 a čp. 113, jedná se zejména o plynofikaci bytů a interní úpravy dispozice v čp. 113

místní části Bořetice

Dalším bodem jednání byla zpráva o výběru nejvhodnější nabídky na veřejnou zakázku Oprava místní komunikace v Bořeticích. Zúčastnilo se celkem 9 firem, nejvhodnější nabídku podala firma SWIETELSKY stavební s.r.o., Klejnarská 92, Kolín. Nabídnutá cena je nižší než rozpočtovaná cena, firma SWIETELSKY v r. 2010 rekonstruovala náměstí 1. máje. Se stavbou se začne pravděpodobně na jaře 2026.

ZM schvaluje Zprávu komise pro otevírání obálek a výběr nejvhodnější nabídky veřejné zakázky Oprava MK Bořetice a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy s vybranou firmou.

6) Návrh zástupců zřizovatele do školské rady ZŠ a MŠ na období 2026 až 2025

Dále pan starosta informoval o návrhu členů do Školské rady Základní a mateřské školy Červené Pečky jako zástupců zřizovatele. Funkční období je tříleté, doposud byli jmenováni Ing. Josef Novotný a doc. Ing. Jiří Váňa, PhD. Pan starosta navrhl zachovat stejné členy. Pan místostarosta Novotný pochválil vedení školy a jeho kolektiv za to, co dokážou pro děti ve škole vytvořit.

ZM navrhuje jako zástupce zřizovatele do Školské rady Základní školy a mateřské školy Červené Pečky Ing. Josefa Novotného

7) Projednání návrhu dodatku č. 1 ke smlouvě o svozu komunálního odpadu

Pan Kopecký seznámil zastupitele s dodatkem č. 1/2026 ke smlouvě o svozu komunálního odpadu, jde o navýšení ceny.

ZM schvaluje Dodatek č. 1/2026 ke Smlouvě o svozu komunálního odpadu mezi spol. Nykos a.s. Ždánice a Městysem Červené Pečky.

8) Projednání návrhu dodatku č. 8 ke smlouvě o provozování sběrného dvora

Pan Kopecký pokračoval v informacích

o ukládání odpadů na sběrném dvoře (pneu, oleje, suť atd.), jejich způsobu likvidace a financování odpadového hospodářství. Zastupitelé se po projednání shodli na tom, že je na sběrném dvoře nutné důsledněji kontrolovat, kdo vyvážá odpad.

ZM schvaluje Dodatek č. 8 ke Smlouvě na provozování sběrného dvora v Červených Pečkách mezi společnostmi Nykos a.s. Ždánice a Městysem Červené Pečky.

9) Projednání rozpočtového opatření č. 8 a č. 9/2025

Posledním plánovaným bodem k projednání byla rozpočtová opatření, a proto pan

Kopecký seznámil zastupitele s úpravami na straně příjmů i výdajů ve schváleném rozpočtu.

ZM schvaluje Rozpočtová opatření č. 8/2025 a 9/2025.

10) Rozprava

- pan starosta – kalendáře městyse je možné objednat ještě příští týden

- pan Nehasil – světla na klubovnách je potřeba připojit na veřejné osvětlení; je potřeba sjednotit propagaci k rozsvícení vánočního stromu; podnět k řešení neustále plného parkoviště na náměstí

- následovala rozsáhlá debata zastupitelů o hledání možností omezení parkování

Okénko kulturní komise

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečeckého čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulé 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde také pozvánky na akce plánované. Frekvence vydávání Červenopečeckého čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na všechny akce, o kterých přemýšlíme, které máme rozpracované a které vám chceme nabídnout. Proto doporučujeme sledovat internetové stránky kulturní komise. Tam naleznete aktuální upoutávky a zároveň možnost elektronického přihlášení k účasti na nich. Stránky kulturní komise naleznete na adrese <http://komise.istencin.com>.

Na internetových stránkách kulturní komise také zaregistrovat svou e-mailovou adresu k odběru novinek. S frekvencí cca 1x měsíčně zašleme do vašich schránek upoutávku na nejbližší plánované akce. Na stejném místě je možné zasílání newsletterů nejen zaregistrovat, ale také zrušit.

Ohlédnutí za uskutečněnými akcemi

Neděle 19.10.2025 - Český Šternberk

Nedělní ráno 19. října bylo mrazivé. Část cesty probíhala díky výluce autobusu, zbytek do Českého Šternberka už vlakem. Sice vykouklo slunce a vzduch se lehce prohřál, ale podzim byl v bundě cítit a všude kolem vidět. Na Šternberku tradičně uzavírali sezónu pro návštěvníky velmi zážitkovými prohlídkami.

I náš výlet již patří mezi podzimní tradice. Navštívili jsme prohlídkový okruh s vtipně sehranými scénkami a nahlédli jsme tak nejen do vybavení hradu, ale i do rodinných událostí napříč historií rodu Sternbergů a jejich sídla. Tým průvodců oděný v dobových kostýmech, díky kterému jsme se opět na hodinu stali vítanými hosty v rodině Sternbergů, si rozhodně zaslouží uznání.

Po prohlídce jsme se zahřáli v hradní kavárně za občasných salvy z děla od nedaleké hradní hladohorny, kde sídlil dělostřelecký pluk. Je fajn vracet se do míst, kde je hezky a srdečně nás vždy přivítají. I když nadcházející měsíce na hradě budou trochu vylištěné, hrad bude ojedinele pro turisty přece jen otevřen. Adventní doba tu bude lákavá. Nicméně procházka ve zbarveném listí podél řeky Sázavy má rozhodně své kouzlo,

a tak si někteří cestu z hradu protáhli na 7.5 km a na autobus domů nasedli až v Ledečku. Rádi za rok přijedeme zase znovu.

Sobota 8.11.2025 - Kudowa Zdrój

V sobotu 8. listopadu jsme vyrazili do polské Kudowa Zdrój s jasným komerčním cílem - nakupovat. Odjezd našeho zájezdového autobusu z červenopečeckého náměstí byl načasován na půl 7 tak, abychom i s kondiční zastávkou během jízdy dorazili na tržnici v čase, kdy tam bývá ještě málo lidí.

A tak se taky stalo. Oblečení, drogerie, hračky, kutilské potřeby, dekorativní a proutěné zboží i další variabilní domácí potřeby nás na tržišti obklopovaly a i při všude rostoucích cenách se našly výrobky, které jsou zde opravdu dobré a levnější než v naší zemi. Fronty bylo možné sledovat hlavně u stánků s tabákem. Navíc, Kudowa Zdrój není od nás daleko a v místě je více možností k nákupům.

Někdo tak poklidně stihl navštívit i přilehlé supermarkety. Již několik let je hned vedle tržnice občerstvení světového řetězce MC Donald, takže případné zastavení, oběd či toaleta nebyl problém. Úsměvné bylo, že i s tímto faktem je přímo

Český Šternberk - foto autor

u tržnici další možnost užití toalety stále za poplatek 30 Kč, ale zřejmě je tato "vyšší standardní částka" v Polsku u hranic kvůli frekventovanějšímu užití a s tím spojeným výdajům na údržbu potřeba.

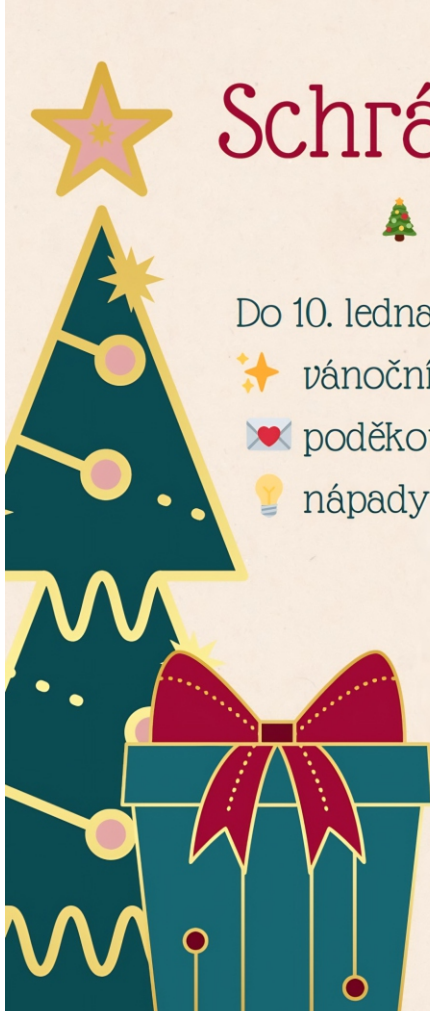
Po celou dobu jsme měli krásné podzimní počasí s jasnou oblohou. Cestou zpět se již nebe na obzoru postupně zatahovalo a po příjezdu zpátky domů kolem čtvrté hodiny odpoledne nám déšť už vůbec nevalil. Na to, že šlo jen o nákupy, i muži vnímali hladký průběh dne.

Pozvánka na plánované akce

Internetové stránky kulturní komise, kalendář akcí na úvodní straně webu městyse, aplikace V obraze, e-mailové adresy zaregistrované k odběru novinek – to vše jsou nástroje, pomocí kterých dáváme vědět o plánovaných akcích. Všude tam můžete najít pozvánky na akce, které pro vás chystáme.

Za kulturní komisi

Lukáš Istencin

Schránka na vánoční přání

🎄 DĚTI I DOSPĚLÍ, NAPIŠTE DOPIS JEŽÍŠKOVÍ! 🎄

Do 10. ledna 2026 můžete vhodit:

- ✨ vánoční přání
- 💌 poděkování a milé vzkazy
- 💡 nápady a připomínky, které mohou naši obec zlepšit, zpříjemnit

 Co se s dopisy stane?

Zastupitelé všechny pečlivě přečtou a v dalším vydání Červenopečeckého čtvrtletníku najdete jejich souhrn a možné nápady na řešení.

Děkujeme a přejeme krásné Vánoce.
Kulturní komise Červené Pečky

Schránka na vánoční přání

Zveme všechny občany Červených Peček k vánočnímu stromu na našem náměstí, pod kterým letos nově najdete speciální schránku na dopisy pro Ježíška a zároveň na dopisy určené pro pana starostu a vedení městyse.

V minulém roce byla schránka umístěna u vánočního stromčku před kostelem a své dopisy pro Ježíška do ní vložovaly především děti. Letos se schránka přesune k vánočnímu stromu na náměstí a své

dopisy do ní mohou vhadzovat nejen malí, ale i dospělí.

Do 10. ledna 2026 do ní můžete vhadzovat svá vánoční přání, podněty, poděkování, připomínky i náměty týkající se naší obce. Jejího chodu, vybavení, podoby a rádi budeme především za ty náměty, které život v obci zpříjemní, oživí, zkulturní, udělají lepším.

Zastupitelé se dopisům po novém roce budou podrobně věnovat a v následujícím Červenopečeckém čtvrtletníku si budete moci přečíst jejich souhrn spolu s možnými řešeními jednotlivých přání. Přispějte

svými nápady a podněty k tomu, aby byla naše obec ještě příjemnějším místem pro život.

A proč termín 10. ledna 2026? Jedná se o sobotu, kdy proběhne tradiční Tříkrálový pochod, na který se vydáváme právě z červenopečeckého náměstí a účast v něm můžete spojit právě s vhozením svého přání do schránky.

Přejeme všem krásný adventní čas.
Za kulturní komisi

Iveta Nováková

Umístění schránky na náměstí v Červených Pečkách

Tvrz na Pašince

Kam na výlet

Podzimní a zimní procházka pašineckým údolím.

Jděte od viaduktu na Hranicích po zelené značce údolím podél polepského potoka až na Pašinku. Dominantou obce je původní gotická věž z r. 1414 s barokním zámečkem. Posledními majiteli byli příslušníci rodu Radimských z Kolína, kteří byli též majiteli mlýna na Labi. Vlastnili sídlo od roku 1880 do roku 1950.

Václav Radimský si v podkroví zřídil ateliér a věnoval se malbě. Dnes je znám jako významný český malíř - malíř Polabí. Znamé jsou umělcovy obrazy v obřadní síni Kolínské radnice.

V současné době má zámek nového majitele, který objekt opravuje.

Procházku dokončíte cestou do Polep a pak do Červených Peček.

Věra Miškovská

Z knihovny

Zdravím všechny čtenáře naší knihovny. Doufám, že jsem vás z důvodu mé nemoci neztratila. Nové tituly knih jsou nakoupeny a budu se snažit je co nejdříve pro vás připravit.

Všem vám přeji hlavně hodně zdraví a štěstí po celý příští rok.

Vaše Alena

CHCETE MÍT JISTOTU, ŽE VÁS TŘI KRÁLOVÉ NEMINOU? ZAREGISTRUJTE VČAS SVOJI ADRESU NA SRÁNCE JUNAK.CERVENEPECKY.CZ/TRIKRALOVA.

Z historie Červených Peček

Městečko z roku 1975. Od cukrárny, dům pana Vondráčka – mandl, Kuchařova hospoda, dům a obchod s textilem a rohová drogerie pana Synka.

Malba pana učitele Vladimíra Punčocháře

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

11. ledna 2026 v Červených Pečkách

junak.cervenepecky.cz/trikralova

JUNÁK
Červené Pečky

Vánoční trh přilákal desítky návštěvníků

Základní škola a Mateřská škola Červené Pečky uspořádala v pátek 28. listopadu 2025 tradiční adventní vánoční trh, který opět potvrdil, že předvánoční čas má v celé obci své pevné místo.

Proluku letos zahálila zimní atmosféra lehkou sněhovou nadílkou, která dotvořila pravou předvánoční kulisu. Návštěvníci mohli obdivovat a zakoupit ručně vyráběné produkty žáků i jejich rodičů – od ozdob a svícnů až po drobné dárky z keramiky, dekorace či vánoční přání. Kreativita dětí i dospělých byla opět obdivuhodná a řada výrobků zmizela ze stolů už během prvních minut.

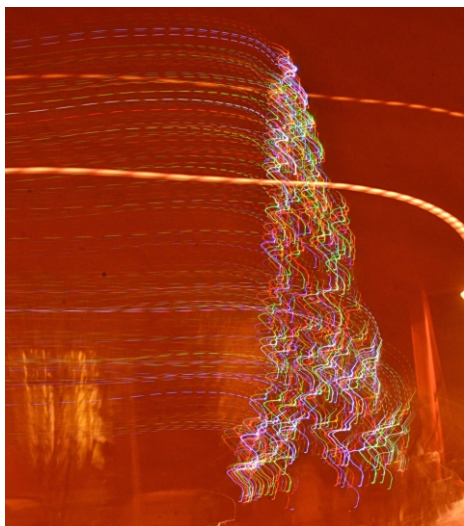
Nechybělo ani občerstvení, které provonělo okolí – především čerstvý trdelník, výborný punč, vánočky i jablkové štrúdlý, jejichž vůně přitahovala malé i velké. Atmosféru doplnily koledy, které se nesly prostorem a připomínaly, že adventní období právě začíná.

Část výtěžku z prodeje bude věnována na charitativní účely. Návštěvníci tak svým nákupem podpořili nejen školu, ale i dobrou věc.

Škola děkuje všem rodičům, žákům i zaměstnancům, kteří se na organizaci akce podíleli a také všem návštěvníkům za jejich podporu. Adventní trh tak opět přinesl nejen krásné zážitky, ale také pocit pospolitosti, který ke školním akcím v Červených Pečkách neodmyslitelně patří.

Zaměstnanci školy přejí všem žákům, rodičům i obyvatelům obce klidné a radostné vánoční svátky plné pohody, porozumění a společně strávených chvil. Do nového roku 2026 všem hodně zdraví, štěstí, úspěchů a spokojenosti.

Mgr. Štěpánka Hanzlová, ředitelka

Společenská rubrika

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v zimních měsících přelomu let 2025 - 2026, tedy prosinci, lednu a únoru, dožívají významného životního jubilea.

75 let

Paní Jaroslava Veselá
Paní Stanislava Hejduková
Paní Zdeňka Menoušková
Paní Božena Vejsadová
Pan Jaromír Pilný
Pan Jiří Folkman
Pan Josef Zima

80 let

Paní Vlasta Nutrová
Paní Marie Nedbalová
Pan Ladislav Lhota
Pan Jaroslav Bican

85 let

Paní Jaroslava Kozáková
Pan Pavel Holeček
Pan Jaromír Koubek
Pan Jiří Zuza
Pan Josef Perl

90 let

Pan Josef Kalenda

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, životní pohodu a optimismus a těšíme se na společné setkání s jubilanty ve Ville Dom Carli.

Vánoční trh přilákal desítky návštěvníků - foto Milan Pospíšil

Adventní rozsvícení stromku v Bořeticích přineslo kouzelnou vánoční atmosféru

Na návsi u úřadovny v Bořeticích se uskutečnilo tradiční adventní rozsvícení vánočního stromku, které každoročně pořádá osadní výbor. Tato oblíbená akce i letos přilákala řadu místních obyvatel, kteří si přišli užít přátelskou atmosféru a společně zahájit adventní období.

O slavnostní náladu se postaraly děti se svým učitelem panem Máchou ze ZUŠ Uhlířské Janovice, kteří svými koledami navodili opravdové vánoční kouzlo. Jejich milé vystoupení rozzářilo nejen samotný stromek, ale i tváře všech přítomných.

Osadní výbor děkuje všem, kteří se akce zúčastnili a pomohli vytvořit příjemnou předvánoční atmosféru. Zvláštní poděkování patří také panu starostovi Jirků za jeho milou návštěvu a adventní přání.

Na závěr přejí organizátoři všem obyvatelům Bořetic i okolí krásné a klidné vánoční svátky a do nového roku 2026 hodně zdraví, štěstí a spokojených dní.

Za osadní výbor Štěpánka Hanzlová

Slavnostní otevření rekonstruovaného kostela

Kostel Narození Panny Marie je nejstarší a nejvýznamnější památkou v Červených Pečkách. Původní gotický kostel je z 1. čtvrtiny 14. století, poprvé připomínáný v roce 1352 jako farní. Jeho stavebníky byli zemané z Bohouňovic a Peček, tehdejší majitelé vsi.

Jeho oprava započala v r. 2017 rekonstrukcí střechy a věže. V následujícím roce bylo obnoveno zdivo fasády, střecha pokryta prejzovou krytinou a měděným plechem, okna a dveře restaurovány. Dne

2. 7. 2019 byl kostel zkolaudován.

V roce 2020 byly dokončeny restaurátorské práce v oratoři a za přítomnosti rodiny Hrubých byla oratoř zpřístupněna. Epidemie covidu zastavila přípravu

bezbariérového vstupu do kostela za zadní strany. S ní se začalo až na jaře 2021. Rampa z ulice Bendovy a mlatové cestičky umožnily snadnější přístup do areálu kostela. V roce 2023 byly očištěny a zavěšeny na novou stolicí dva historické zvony z r. 1531 a 1581.

Další etapa rekonstrukce kostela se týkala jeho interiéru. V únoru 2025 byl rozebrán oltář a varhany a následně svěřeny restaurátorovi. Podlahy včetně kůru byly opraveny, byla kompletně vyměněna elektroinstalace, otlučena, odsolena a opravena omítka, instalovány nové lavice a celý prostor vymalován.

Několikaleté úsilí a úspěšná spolupráce Římskokatolické farnosti Kolín a Městyse Červené Pečky, spojená s významnou finanční podporou rodiny Hrubých z Jelení, dospěla k závěru. V kostele se budou opět pravidelně konat mše a bude krásným prostorem pro další kulturní akce.

Slavnostní otevření proběhlo v neděli 23.11. Mši svatou, kterou celebroidl farář Ján Halama a na zapůjčené varhany doprovázel MUDr. Jan Čech. Na úvod zazpívali několik duchovních písní

s vlastním doprovodem sopranistka Markéta Dvořáková a barytonista Petr Matuszek.

Závěr patřil poděkování - za městys byli kyticí a potleskem odměněni bývalý astávající starosta Jan Dvořák a Lubomír Jirků, za nadaci Bohu i vlasti založenou Karolínou Hrubou předseda správní rady p. Bohumír Bárta, za Římskokatolickou církev p. Petr Čech, dále restaurátorka Mgr. Helena Slavíková, zástupce realizační firmy, farář Ján Halama a kostelník Aleš Pánek za mnohé farníky, kteří přiložili ruce k dílu.

Vyzdobený kostel byl zcela zaplněn a pro účastníky této slavnosti zůstane akce nezapomenutelným zážitkem.

Danuše Dvořáková, kronikářka městyse

Vánoční strom v Bořeticích - foto Milan Pospíšil

Slavnostní otevření kostela po rekonstrukci - foto Vítěk Smola

Z klubu důchodců

Čtvrtletí nám uplynulo jako voda v Labi a opět vám přináším přehled dění v našem Klubu důchodců. Hned v pondělí 1. září jako školáci do lavic usedli jsme ke stolům v podkroví úřadu městyse na pravidelné schůzi, kde naše řady rozšířily dvě nové členky.

Program schůze nám zpestřila velmi zajímavá beseda - o své náročné práci vyprávěl, včetně ukázek výstroje a výzbroje

profesionální hasič záchranář p. Jaroslav Kolář, člen Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje v Kolíně a také náš

soused z nové čtvrti Na vyhlídce.

V úterý 16. září jsme spolu s klubem z Nebovid vyrazili v hojném počtu 38 účastníků na výlet směr zámek Dobříš. Ujala se nás výjimečná paní průvodkyně, která žije na zámku od narození (dcera zámekového zahradníka) a díky tomu se prohlídka stala nezapomenutelným

zážitkem. Zámek je od r.1630 ve vlastnictví rodu Colloredo-Mansfeld, s přestávkou v letech 1942-1998, kdy byl konfiskován nacisty a záhy na to komunisty.

Rodina o zámek vzorně pečuje, stále zde někdo z rozvětveného rodu žijícího ve Vídni pobývá. Prošli jsme nádherně zrenovovaný zámecký park, oranžerii sexpozicí o zdejší přírodě a udržitelném hospodaření na rodinných polích, lesech a rybnících včetně chovů muflonů a včel. V interiéru zámku jsme v jednotlivých sálech prohlédli expozice ze života majitelů až po nedávnou minulost, kdy zde sídlil Svaz čs. Spisovatelů, a prohlídku zakončili v úžasném zrcadlovém sále. V zámecké restauraci jsme dobře poobědvali a výlet zakončili v nedaleké Strži návštěvou památníku Karla Čapka s rozsáhlou a poučnou expozicí ze života a díla tohoto velikána naší i světové literatury.

Ve dnech druhé poloviny září naše řady navždy opustila paní Boženka Vokřálová. Vzpomínáme... Ve středu 8. října jsme se sešli opět na pravidelné schůzi na úřadu městyse, po vyřízení běžné agendy následoval od 16. hod program za účasti přátel z Nebovid i příchozích nečlenů. K poslechu nám zahrála kolínská skupina SENIOR BAND kapelníka, houslisty a zpěváka Vlasty Hypeše se známou zpěvačkou Hanou Zrůstovou, Stáňou Fugnerovou, hráčkou na kytaru a Vlastou Babákovou na banjo. Obě i zpívaly. Výborně sehraená kapela, strhující dvouhodinový koncert, všichni jsme si zazpívali známé melodie a evergreeny, od lidovek přes country, písniček ze Semaforu až po Naši písničku českou od Karla Hašlera. Při občerstvení slaném i sladkém, připraveném našimi členkami, to velmi rychle uteklo, ani se nám i kapele nechtělo domů!

V úterý 14. října jsme absolvovali poslední letošní větší výlet, tentokrát nedaleko. Prvním cílem byl Veletov, zdymadlo na Labi a hlavně unikátní Muzeum Československé námořní plavby. Nádherná expozice z celé historie až po smutný konec díky privatizaci. Viděli jsme jednotlivé panely i velké modely lodí všech 44 lodí - měli jsme jednu z největších flotil v Evropě. Zasvěcený výklad spolumajitele muzea p. Martina Bednáře i našeho spoluobčana kapitána Čs. námořní plavby p. Kareše, který na několika lodích velel a brázdil s nimi oceány.

Druhou zastávkou byl Rodinný řemeslný pivovar Poděbradský zdroj s prohlídkou

Oranžerie na zámku Dobříš - foto autor

Výletníci s průvodkyní na zámku Dobříš - foto autor

Zámek Dobříš s fontánou - foto autor

Společné foto na zámku Dobříš - foto autor

vedenou panem majitelem a ochutnávkou piv. Následoval výborný oběd v pivovarské restauraci, volná procházka centrem i po kolonádě a hurá domů.

V pondělí 10. listopadu jsme namísto pravidelné schůze podnikli, opět s přáteli z Nebovid, malou vycházku do našeho právě kompletně zrenovovaného kostela Narození Panny Marie. Coby kostelník jsem nám dopřál jako jedněm z prvních uvidět náš kostelík v plné kráse zrenovovaného interiéru, zlatě zářící hlavní oltář i usednout v nových lavicích. Po výkladu z historie kostela a besedě s dotazy jsme návštěvu zakončili prohlídkou věže a zvonů. Pro mnohé to byl nezapomenutelný krásný zážitek.

V novém roce rádi přivítáme nové členky a členy do klubu, první schůzka bude v pondělí 2. března v zasedací místnosti úřadu městyse ve druhém patře (podkroví).

Závěrem bych vám všem čtenářům, a vlastně nám všem chtěl ze srdce popřát radostné Vánoce a hodně zdraví, štěstí a pohody do nového roku 2026!

Za Klub důchodců Vitek Smola

Na prohlídce zvonice kostela - foto autor

Muzeum Československé námořní plavby - foto autor

U památníku Karla Čapka - foto autor

Společné posezení s přáteli z Nebovid - foto autor

Beseda s profesionálním hasičem - foto autor

U památníku Karla Čapka - foto autor

Mistrovství světa v taekwondu ITF přineslo Lucii a Petře Heyduškovým jednu zlatou, dvě stříbrné a pět bronzových medailí!

Náš městys Červené Pečky má důvod k velké pýše – sestry Lucie a Petra Heyduškovy se v říjnu letošního roku vrátily z Mistrovství světa v taekwondu ITF v italském Jesolu s působivou sbírkou medailí. Čtrnáctiletá Lucie při své premiéře za státní reprezentaci ČR získala zlatou a stříbrnou medaili, šestnáctiletá Petra si přivezla jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile a k tomu ještě další tři týmové bronzové medaile.

Lucie – zlatá na první pokus

Pro Lucii to byl vůbec první start za státní reprezentaci ČR a to v kategorii mladších juniorek (14–15 let). Hned ve svém prvním závodě na světovém šampionátu dokázala něco neuvěřitelného – ve speciálních kopacích technikách ve výskoku se stala mistryní světa! Přestože patřila mezi nejmenší závodnice finálové skupiny, po dlouhém a nervózním rozeskakování

přeskákala všechny soupeřky včetně těch, které se na tuto disciplínu specializují.

„Přiznám se, že jsem se vůbec nebála. Speciální techniky беру spíš jako doplněk, protože mou hlavní disciplínou je sportovní boj. Možná právě proto jsem nebyla tolik nervózní," vysvětlovala Lucka po závodě s úsměvem. Podobná slova zazněla i v televizním pořadu Snídaně s Novou, kde se nedávno Lucie krátce představila se svými medailemi.

I ve sportovním boji, který je její srdeční záležitostí, předvedla neskutečný výkon. V semifinále dokázala otočit zápas, který vypadal jako prohraný, vyhrála v prodlouženém čase a postoupila do finále. Tam sice podlehla vynikající korejské soupeřce, ale stříbrná medaile z prvního světového šampionátu je úžasný úspěch.

Petra – stříbrná a pětkrát bronzová

Starší ze sester Petra závodila za státní

reprezentaci ČR v kategorii starších juniorek (16–17 let). Pro Petru to byl již druhý start za reprezentaci – v květnu letošního roku se na mistrovství Evropy v estonském Tallinu stala mistryní Evropy ve sportovním boji a přidala dvě bronzové medaile z technických sestav a ze speciálních kopacích technik ve výskoku.

Její nejcennější kořistí na MS bylo stříbro ze speciálních technik, kde stejně jako Lucie musela absolvovat náročné finálové rozeskakování.

Dále přidala dvě individuální bronzové medaile – ze sportovního boje a technických sestav – a tři týmové bronzové (sestavy, sportovní boj a speciální techniky).

„Výkony Petry byly podle trenérů i rozhodčích zcela srovnatelné s vítězkami. V některých semifinálových soubojích byla rozhodnutí velmi těsná a klidně mohla bojovat o zlato," zhodnotil výkony starší

Lucie Heydušková vlevo

Lucie Heydušková vpravo

Petra Heydušková vlevo

Lucie Heydušková oblokový kop ve výskoku

Petra Heydušková oblokový kop ve výskoku

Lucie Heydušková zlatá medaile

dcery její otec Marcel Heydušek.

Mistryně České republiky

Úspěchy na světovém šampionátu obě sestry korunovaly 8. listopadu 2025 na mistrovství České republiky, kde shodně ziskem dvou zlatých a jedné stříbrné medaile získaly pohár nejúspěšnější závodnice a tituly mistryň ČR ve svých kategoriích.

Taekwondo ITF – co to vlastně je?

V taekwondu ITF se soutěží celkem v pěti disciplínách: cvičení technických sestav, sportovní boj, speciální kopací techniky ve výskoku, speciální silové přerážecí techniky a secvičená sebeobrana. Sebeobrana představuje týmovou ukázkou jednoho obránce proti dvěma útočníkům v případě dívek a proti třem útočníkům v případě chlapců. Junioři a juniorky v disciplíně silového přerážení nesoutěží, neboť jejich kosti a tělo jsou ještě ve vývinu. Obě sestry na MS bojovaly o úspěch v prvních třech disciplínách.

Soutěžením hned v pěti sportovních disciplínách a tím, že při sportovním boji jsou povoleny údery rukama na hlavu, se především odlišuje od veřejnosti známějšího taekwonda WT, které je od roku 2000

olympijským sportem. Údery rukama na hlavu dělají sportovní boje divácky výrazně atraktivnější a současně lépe připravují cvičence pro reálnou sebeobranu, protože právě útok rukou na hlavu je v běžném životě nejčastější formou napadení.

Taekwondo – rodinná tradice

Obě sestry trénují v kolínské Škole taekwon-do ITF Silla, kterou založila a vede jejich maminka Radka Heydušková. Ta je mimo mnoha dalších úspěchů v taekwondu ITF první českou mistryní světa v tomto sportu (rok 1994 v disciplíně sportovního boje) a držitelkou 6. danu. Otec Marcel Heydušek, kromě jiného dvojnásobný veteránský mistr světa v technických sestavách a držitel 3. danu, pomáhá v oddíle jako asistent trenéra.

Obě dívky začínaly s taekwondem od čtyř let v přípravce, zároveň navštěvovaly gymnastiku, která jim poskytla vynikající pohybový základ. Lucie pak ještě dva roky chodila na judo, Petra zase až do června letošního roku na atletiku. Nakonec si obě vybraly taekwondo jako svůj hlavní sport.

Lucie je žákyní 8. třídy na naší základní škole v Červených Pečkách a vedle taekwonda hraje fotbal. Petra studuje

Petra Heydušková bronz

druhým rokem na gymnázium v Kolíně. Také Petra kombinuje od letošního podzimu taekwondo s fotbalem. Obě mají výjimečně vstřícného fotbalového trenéra, který respektuje jejich hlavní závodní sport a akceptuje menší účast na trénincích. Fotbal hrají pro radost s velkým odhodláním a nasazením. Tento doplňkový sport jim pomáhá udržovat kondici, která je v taekwondu jednou z nutných podmínek výrazných úspěchů.

Cíl: mistrovství Evropy na Krétě

Obě sestry jako členky státní reprezentace ČR se již připravují na jarní mistrovství Evropy na Krétě, kde chtějí navázat na své světové úspěchy.

Gratulujeme Lucii a Petře k fantastickým výsledkům a přejeme hodně úspěchů v další sportovní kariéře!

Ptala se Věra Miškovská

Petra Heydušková boční kop přes překážku

Lucie Heydušková vpravo

Petra Heydušková vpravo

Seznamte se s... Anetou Holečkovou

Kia Ora, milí čtenáři,

Byla jsem oslovena, abych napsala příspěvek o svém ročním cestování po Novém Zélandu. Vzhledem k tomu, že v Červených Pečkách žili moji prarodiče Jiřina a Pavel Holečkovi, tat'ka zde také strávil část života a mamka sem chodila na základní školu, mám k tomuto místu velmi blízký vztah, a tato nabídka mě proto mile potěšila.

Než začnu vyprávět, dovolte mi, abych se vám představila. Jmenuji se Aneta Holečková a jsem duší dobrodruh. Pocházím z Hlubokého Dolu a do Červených Peček jsem jezdila za svými prarodiči. Vystudovala jsem gymnázium v Kolíně a poté jsem se přesunula do Olomouce, kde jsem úspěšně dokončila magisterský obor Aplikovanou psychoterapii a sociální práci. Po státnicích jsem se rozhodla splnit si svůj velký sen a tím bylo žít v dodávce na Novém Zélandu.

Je tomu již přes rok, kdy jsme si s přítelem Tomášem zabalili život do dvou tašek a rozhodli se vydat bez plánů a bez zpáteční letenky na opačnou stranu planety.

Na konci září 2024 jsme po dvou a půl dnech cesty přistáli v Aucklandu. Z mých předchozích cestovatelských zkušeností jsou začátky žití v nové zemi vždy nejnáročnější a nejintenzivnější a ani tady tomu nebylo jinak. Měli jsme zaplacené ubytování na čtyři dny, během kterých jsme si zvykali na dvanáctihodinový časový posun a zařizovali všechny potřebné věci a dokumenty pro život tady, na Zélandu. Během této doby jsme také zjistili, že najít si auto, které bude spolehlivé, bude mít vše, co potřebujeme a nemuseli bychom kvůli jeho koupi „prodat ledvinu“, nebude jen tak. Nakonec jsme se rozhodli, že si auto přestavíme sami! Přestože ani jeden z nás neměl předchozí zkušenost s přestavbou, přišlo nám to jako skvělý nápad. Tímto rozhodnutím jsme následujících pár týdnů neřešili nic jiného. Ve stavebninách a v nejružnějších obchodech pro kutily jsme

strávili tolik času, že se z prodavačů začali pomalu stávat naši kamarádi. Naštěstí to netrvalo věčně a my jsme naši dodávku dokončili. Z pracovní dodávky se stal náš pojízdný domek na kolech, který v sobě měl vše, co je k celoročnímu žití potřeba (postel, lednici, kuchyňku, solární panel a dokonce i záchod, ale ten jsme nepoužívali).

Během přestavby jsme pár týdnů strávili u jedné novozélandské rodiny, u které jsme dobrovolničili. Za tři hodiny práce denně na jejich pozemku jsme měli ubytování a stravu zadarmo. Bylo to pro nás velmi výhodné. Nejen že nám půjčili veškeré potřebné nářadí k přestavbě dodávky, ale také jsme měli možnost více proniknout do života místňáků. Po dokončení přestavby jsme konečně vyrazili cestovat. Řídí se tam na levé straně, chvilku to byl nezvyk, ale po pár dnech to už šlo automaticky.

Na Zéland jsme přiletěli v rámci pracovního a cestovního víza (Working Holiday visa). A přesně dle názvu víza vypadal tak i náš život tady. Vždy jsme přibližně měsíc až dva pracovali a z vydělaných peněz jsme následující měsíc cestovali a tak pořád dokola. Některým lidem to může přijít jako zvláštní životní styl, ale já jsem to milovala. Bavilo mě být neustále v přírodě a probouzet se na nejružnějších místech. Samozřejmě to nebyla vždy idylka. Například během podzimu dost pršelo a život v autě během týdenního neustálého deště není nic moc. Člověk pořád bojuje s vlhkostí, nic neschne a pořádně nemá co dělat. Za těchto dnů jsme nejvíce času trávili v knihovnách či návštěvami plaveckých

bazénů. A pak tu byly dny, kdy se člověk probudil s nádherným výhledem na moře, dal si snídani na prázdné pláži, sledoval západ slunce a večer zabalený ve spacáku pozoroval zářivé hvězdy na temné obloze. Život na Zélandu byla prostě směs občasného nepohodlí, ale hlavně nespočtu krásných a nezapomenutelných momentů.

Díky tomu, že jsme byli sezónní pracovníci, jsme mohli skončit v práci ze dne na den, což nám dávalo ohromnou svobodu. Nevýhoda byla, že stejně tak nás mohl zaměstnavatel vyhodit. Zajímavostí je, že oproti ČR tam výplata chodila každý týden, což bylo příjemné. Za těch dvanáct měsíců jsem vyzkoušela nejružnější práce, jako je například práce ve skleníku, která obnášela od vyklízení starých prostorů až po sázení rostlinek, dále práci v kiwi sadech, trháni třešní, práce na chmelu a moje úplně poslední práce byla trháni citrusů. Nejvíce

mě bavilo trhání třešní a citrusů, které krásně voněly. Zbožňuji třešně a tolik, kolik jsem jich snědla minulý rok, jsem snad v životě nesnědla. Trhání třešní je velký business a během prosince a ledna se vše točí okolo nich. Dokonce, aby se zabránilo praskání třešní po silném dešti, tak si majitelé sadů platí helikoptéry, které létají těsně nad stromy a tím třešně vysouší. Zároveň se v sadech často střílí, aby se vyplašili ptáci a ze stejných důvodů v některých větších sadech jezdí roboti, kteří přehrávají různou hudbu a tím je také plaší. Takže po dešti to vypadalo trochu jako na bitevním poli, všude helikoptéry a do toho střílení. Zajímavostí je, že 90% třešní se ze Zélandu exportuje do Asie. Pro Asiaty jsou třešně důležitou součástí oslav čínského nového roku.

Během putování jsem potkala velké množství skvělých a inspirativních lidí z celého světa. A co se týče Novozélandčanů, tak to jsou moc milí a nápomocní lidé. Jakmile vidí, že jsi v nesnázích, mají tendenci ti pomáhat (alespoň to byla moje zkušenost).

Nový Zéland je ostrovní stát v Jižním Pacifiku. Je zhruba třikrát větší než Česká republika, ale žije v něm pouze pět milionů obyvatel. To byl i jeden z důvodů, proč si tam člověk občas připadal příjemně sám. Skládá se ze dvou hlavních ostrovů: Severního a Jižního. Při svých cestách jsme měli možnost křížem krážem prozkoumat oba dva hlavní ostrovy. Je neuvěřitelné, jak na tak poměrně malém kusu země může člověk najít vše: krásné hory, kopce, lesy, pláže, jezera, gejzíry, termální a sopečná jezírka, vodopády, písečné duny atd. Věřím, že každý si tu přijde na své. Samozřejmě, pokud jste fanoušek Pána prstenů, bude to pro vás ráj. Nachází se zde opravdu spousta míst, která můžete vidět v tomto ikonickém filmu. Abych k vám byla upřímná, ještě před

vánoční den, kdy si rodiny vyměňují dárky a jedí slavnostní jídlo, je pro ně 25. prosince. Ačkoliv jsem byla na Vánoce několik tisíc kilometrů od domova, dokázali jsme si i přesto s kamarády udělat příjemnou vánoční atmosféru. V tu dobu jsme zrovna pracovali na třešních, takže jsme slavili s partou lidí z práce. Dopoledne 25. prosince jsme byli všichni pracovníci pozváni majitelem sadu k němu domů na vánoční oběd, který byl formou rautu. Kromě salátů, brambor a těstovin byla na stole také pečená šunka, která je považována za typické vánoční jídlo, a nechyběl ani dezert Pavlova, který je pro Nový Zéland ikonický. Odpoledne jsme zase na oplátku majitele sadu a jeho rodinu pozvali na českou vánoční večeři. Měli jsme vše

dvěma roky jsem nebyla fanoušek, ale můj přítel a roční pobyt v této zemi to změnil. Viděli jsme místa jako Mordor, Roklinku a dokonce jsme se šli podívat do Hobitína, kde jsme dokonce měli i večeři v hospodě U Zeleného draka. Přišlo mi také zajímavé sledovat, jak se na Novém Zélandu proplétá kultura původních obyvatel Maorů tradicemi a zvyky evropských osadníků, kteří zemi v minulosti osídlili. V geotermálním městě Rotorua jsme viděli maorskou ikonickou Haku, tanec, který v minulosti sloužil k zastrašení nepřátel a k přípravě na boj. Jednoho dne jsme měli příležitost se připojit k Maorům k jejich tradičnímu lovu mořských škeblí. Později jsme si nasbírané škeble připravili na ohni.

Kvůli tomu, že Zéland je na jižní polokouli, jsou tu roční období obráceně než v Česku. Díky tomu jsem měla možnost zažít Vánoce v létě. Byl to opravdu zvláštní pocit chodit v kraťasech a vidět ve městech vánoční výzdobu a stromek. Tyto tradiční svátky zde získávají zcela nový rozměr. Štědrý den 24. prosince pro Novozélandany není hlavním vánočním svátkem. Hlavní

potřebné, upečené cukroví, bramborový salát, řízky i svařené víno, a jako stromeček posloužila třešňová větvíčka. Byl to moc příjemný den, plný dobrého jídla, smíchu

a pohody.

Během našich cest jsme měli také spoustu vtipných setkání s nejrůznějšími zvířaty. Například jeden den jsem při procházce na kamenité pláži málem šlápla na tuleně, jelikož vypadal jako kámen a vůbec jsem nevěděla, že se na té pláži mohou vyskytovat. Od té doby jsem si dávala větší pozor, kam šlapu. Na setkání s wekou také nezapomenu. Tento pták, který je velmi drzý a svým chováním mi připomíná kachnu, nám vlezl do stanu, udělal mi díru do batohu a snědl mi čokoládu. Také jsme viděli nespočet endemického ptactva. Dokonce se nám podařilo vidět novozélandského národního ptáka kiwi, který je v dnešní době již ohrožený. Tady bych chtěla zmínit, že „kiwi“ na Zélandu neznamena jen ovoce, ale i jejich národního ptáka a dokonce se tak nazývají i místní obyvatelé. Takže to občas může být trochu matoucí.

Naše chmelová parta - foto autor

Práce ve skleníku - foto autor

Ačkoliv jsem na Zéland přiletěla s přítelem, ten se v půlce května kvůli práci již musel natrvalo vrátit do Česka a tím mi začalo moje čtyřměsíční sólo dobrodružství, během kterého jsem se podívala i na pár týdnů do Austrálie. Kromě cestování jsem opět pracovala, poznávala nové lidi, místa a ke konci pobytu jsem prodávala naši milovanou dodávku. Prodej dodávky byl pro mě velmi emocionální, jelikož jsem se vzdávala svého domova na kolech.

Na závěr bych chtěla říct, že tenhle rok na Zélandu pro mě byl opravdu vyjíměčný. Život v autě mě neskutečně bavil, přestože zima byla trochu náročnější (tu teplou deku jsem si měla koupit mnohem dříve), ale ta svoboda byla prostě boží. Zase jsem si potvrdila, že člověk k životu nepotřebuje moc věcí. Naučila jsem se mnohem více vážit teplé sprchy, splachovacího záchodu a pořádného světla. A kdyby se mě někdo zeptal, jaké místo bylo moje nejoblíbenější, jednoduše bych odpověděla: celý Zéland. No a díky tomu, že od června do srpna je na

Vánoční večere - foto autor

Zélandu zima, tak jsem si na začátku září při mé zpáteční cestě do Čech udělala menší zastávku na Bali, ale to už je zase na jiné vyprávění...

Milí čtenáři, přeji Vám, aby blížící se

Vánoce byly chvílemi klidu, pohody a krásných setkání a nový rok ať Vám přinese spoustu radosti a nezapomenutelných okamžiků!

Anety se ptala Věra Miškovská

Seznamte se s... ěakubem Králem

Ohledně života v USA, nových přátel, sportovní kariéry, vánočních tradic a na to, jak se kluk z Červených Peček objeví ve statistikách amerických hokejových soutěžích.

Jmenuji se ěakub Král, je mi 21 let a od dětství hraji lední hokej, resp. jsem hokejový brankář. Začínal jsem v kolínském hokejovém klubu a v posledních letech jsem prošel řadou úspěšných týmů, a to dorosteneckou a juniorskou extraligovou soutěží v Mladé Boleslavi (extraliga je nejvyšší hokejová soutěž v ČR) a především extraligovou juniorkou Třince, kde se nám podařilo vyhrát mistrovský titul. Díky tomu a i díky úspěšným osobním statistikám jsem dostal možnost hrát hokej v Americe. Tato nabídka, která přišla přes amerického a mého agenta v době, kdy jsem odmaturoval na Gymnáziu v Třinci, dostal se na VŠ v ěechách, s ohledem k věku končil v české juniorské extraligové soutěži a zvažoval nabídky v seniorských soutěžích. V USA mají juniorské soutěže na rozdíl od nás o rok prodloužené, takže jsem se po nedlouhé úvaze rozhodl tuto možnost využít.

Hrál jsem ve 2. nejvyšší juniorské lize v Americe v malém městě Watertown ve státě Jižní Dakota a poté jsem se stěhoval do velkého města Stamford ve státě Connecticut, nedaleko New Yorku, takže jsem měl skvělou možnost porovnat život

na malém městě ve středu Ameriky i ve velkoměstě na východním pobřeží.

Život v takových městech se hodně liší. Watertown působil spíš jako rodinná vesnice uprostřed ničeho, ačkoliv je to asi páté největší město v Jižní Dakotě. V blízkém okolí jsou pouze jezera, pole, pastviny a prerie. Městem prochází dlouhá rovná silnice, která vede od východu Ameriky k západu, okolo které jsou soustředěny obchody, restaurace a služby, na to navazují široké ulice, okolo kterých je vystaveno městečko. Je zde rovněž malé regionální letiště. Nechodí se tam moc pěšky, jezdí se velkými auty, protože jsou všude velké vzdálenosti. I fronta na zmrzlinu se stojí v autech. Není tam

v podstatě co dělat, kromě baseballu, amerického fotbalu a golfu, jedinou zábavou pro místní byl náš hokej. Na zápasy chodilo asi tak 800 lidí, poznávali nás na ulicích a bavili se s námi. Na začátku každého utkání zní americká národní hymna a hráči chodí v oblecích. Ačkoliv tím místní žijí, chodí oblečení v klubových dresech, mikinách, šálách apod., tak na naše poměry je atmosféra na zápasech o poznání klidnější, dá se říct tichá. A to nejen na juniorském hokeji, ale měl jsem možnost navštívit i zápasy NHL a i tam je celkem klid a není tam atmosféra, na kterou jsme zvyklí z ěech nebo Evropy. Hokejové kluby a hráči, na rozdíl od ČR, jsou navázáni na město, pravidelně chodí vypomáhat na místní farmy, podporují charity apod. Lidé jsou velice přátelští a každý se zná s každým. Bydlel jsem v rodině, která mi vše ukázala, seznámila mě s městem, s americkým způsobem života obecně a když jsem

měl jakýkoli problém, se vším mi pomáhal. Já je naopak seznamoval se životem u nás, s našimi tradicemi a historií, neboť oni žijí jen svůj život v Americe, který většinou stráví pouze ve svém městě. Nikam moc necestují a o ničem jiném nepřemýšlí. Byl jsem překvapen názorem, že Evropa je město, kde se mluví anglicky.

Naopak ve Stamfordu to už tak rodinné nebylo. Město bylo velké, spíš se podobalo americkým velkoměstům nám známým z televize. Tady jsem bydlel v bytě se spoluhráči. Byt byl na předměstí, které se jmenovalo Old Greenwich, kde byly parky a obrovská pláž s výhledem na oceán a New York.

Ačkoliv jsem neměl moc volného času, tak jsem za dobu mého působení v USA stihl navštívit kromě menších měst, kam jsme jezdili hrát, města jako Sioux Falls v Jižní Dakotě, (to je v podstatě nejbližší město Watertownu vzdálené asi 2 hodiny), Minneapolis v Minnesotě, New York City, Philadelphii a hlavní město USA Washington D.C. Všechna města měla podobné rysy. Vysoké mrakodrapy, plno lidí, dopravní zácpy a špinavá místa jako

třeba metro nebo vlaková nádraží, ale na druhé straně to kouzlo, když to uvidíte, se opravdu nedá zapomenout.

Měl jsem tu možnost strávit v Americe i Vánoce a poznat, jak to probíhá tam. Pro mě bylo nejkrásnější vidět vánoční New York. Přeneslo mě to úplně do filmu *Sám doma*. Zasněžený Times Square nebo Central Park, kluziště ve městě, plno vánočních světel a samozřejmě ikonický vánoční strom na Rockefeller Center. Vánoční svátky jako takové jsem strávil ve své původní americké rodině v Jižní Dakotě. Teploty byly kolem -10°C a všude plno sněhu, takže jsem si užil Vánoce se vším všudy. Slavilo se až 25.12, kdy se ráno jelo na farmu k prarodičům na snídani a posedět, poté jsme doma pekli cukroví, což byly trochu jiné perníčky, ale to bylo vše. Po obědě, a to se nejednalo o slavnostní oběd s krůtou, jak známe ze školy nebo z filmů, jsme šli rozbalovat dárky a hrát společenské hry, a to celá velká rodina. Ony v tom vnitrozemí rodiny obecně hodně drží pohromadě. Moc jsem si to užil a zůstal bych i na Silvestr, ale bohužel jsem měl hned 1. 1. hokejový trénink a musel jsem přelétat do Stamfordu.

Co se týká hokeje, tak tam je opravdu velká konkurence a není tam nic zadarmo. Tréninky jsou podobné jako v juniorské

extralize u nás, tedy každý den, kromě neděle. Dvakrát v týdnu se hraje soutěž, kdy se jednou hraje na domácím ledě, jednou se vyjíždí na led jiného týmu. Tréninky probíhají tak, že se absolvují dva tréninky denně na ledě a jeden na suchu popř. posilovna. Brankáři mají ještě navíc samostatný brankářský trénink nebo začínají běžný trénink dřív a v rámci toho probíhá brankářský trénink. Do těchto hokejových soutěží je těžké se dostat a těžké se tam udržet, neboť je tam obrovská konkurence. Tyto ligy cílí hlavně na přípravu hokejistů pro univerzitní ligu, která je tam velmi oblíbená a uznávaná. Nese název NCAA a má dvě úrovně. Z té vyšší chodí hráči do NHL a hrají tam hráči po draftu, pokud jsou mladí. Já dostal nabídky hrát tam tu nižší NCAA a ačkoliv hokejově bych nehradil nic a bylo by o mě postaráno, studium na univerzitě, za kterou bych ligu hrál, bych si musel hradit sám nebo prostřednictvím školní půjčky, jako to řeší většina studentů tam. Jako cizinec a sportovec bych sice dostal stipendium, ale to by nestačilo ani na polovinu školného. Školné za rok studia tam dosahuje v přepočtu i přes půl milionu Kč za rok. I kvůli tomu jsem se rozhodl vrátit domů.

Nyní studuji sportovní management na Vysoké škole ekonomické v Pardubicích

a hraju seniorský hokej za A-tým Kolína a Kralup nad Vltavou a také trénuji mladé brankáře v Kolíně.

Souhrnem musím říct, že mé rozhodnutí odejít na rok za oceán mi dalo hrozně moc. Zdokonalil jsem si cizí jazyk, poznal, jak to tam chodí a díky přátelské povaze Američanů získal i nové přátele. Život tam je mnohem tvrdší, náročnější a nákladnější, ale ty zkušenosti jsou k nezaplacení.

Jakuba Krále se ptala Věra Miškovská

Seznamte se s

Na koncertě Trampoty - 50 let jsme si zazpívali a tleskali kapele NAWOSTRO z Červených Peček. Tuto velmi dobrou kapelu, plnou výborných muzikantů vede frontman Karel Hamr. Je to další hudební perla z Červených Peček, ačkoliv v současné době již nikdo ze současného složení v Červených Pečkách nebydlí.

Datum vzniku kapely je shodný s datem svatby našeho kapelníka, což byl červenec 2002. Dostal totiž svatebním darem od červenopečeckých skautů kontrabas. To bylo prvním impulsem k tomu, že bychom se mohli začít pravidelně scházet a zkusit trochu hrát. Znali jsme se již několik let a jezdili na různé akce, jak hudební tak trampské, takže naše kamarádství jsme jen posunuli do úrovně kapelní.

První složení kapely vypadalo takto:

Basa, zpěv:

„Áda“ – Václav Adamec (kapelník)

Kytara, zpěv, foukačky:

„Čárli“ – Karel Svoboda

Kytara 12, zpěv:

„MC“ nebo „Hamrouš“ – Karel Hamr

Banjo: „Špína“ – Miroslav Špinka

Začali jsme zkoušet v Červených Pečkách u Ády v garáži, kterou jsme postupem let přeměnili na útulnou zkušebnu. Velkým vzorem nám byla kapela Trampoty, se kterými jsme jezdili na jejich věhlasné akce. V té době se Čárli živil jako námořník a ve chvíli, kdy se již zdálo, že to alespoň trochu šlape, odjel na loď a zůstali jsme na několik měsíců jen ve třech. Výhodou jeho odjezdu bylo, že ve strážním koši na hlavním stěžni nemohl trénovat na kytaru, ale jen na menší nástroje, a tak začal s harmonikou a flétnou. Když se Čárli na začátku roku 2003 vrátil, začali jsme pilně trénovat. Pracovní a rodinné povinnosti

měly za následek i mnoho záskoků na různé pozice a v podstatě se vše zatím jen formovalo a budoval se základní repertoár. Záhy přišla nabídka od kamaráda Jára Drůdika, abychom zahráli u něho v restauraci „Pallasit“ ve Zruči n. Sázavou. Souhlasili jsme a tak jsme 19. dubna 2003 poprvé vystoupili před obecního. Na dotaz restaurátéra Jára „jak se jmenujete“ dostal odpověď, že nevíme, a tak se stalo, že na dveřích hospody na mini-plakátku stálo „Country-bál s kapelou NEVYM“.

Takto jsme ještě fungovali zhruba do konce roku 2005, kdy jsme ještě několikrát vystupovali pod názvem „Točeňák“, což byla spíše recese při těžkém hledání úderného názvu. Během zimních měsíců koncem roku 2005 nás posílil kamarád Martin „Hrbáč“ Hrbek na kytaru a zpěv. V tomto složení jsme v roce 2006 začali naši kapelu více propagovat a vystoupení začala přibývat. Propagaci jsme podpořili inatocením promo CD s názvem „... a jedem!“, kde se vyskytlo pár našich prvotin a pár známých písní.

V té době Áda šoféroval kamion po Evropě, Čárli brouzдал vody všech světových moří, a proto bylo dosti těžké zkoušet pravidelně a v plném seskupení. To nám dělalo velký problém i s plánováním akcí a zkoušek, takže se nejednou stalo, že na akci přijel někdo rovnou z práce a vystoupení bylo naostro.

Na to se nám v podstatě velice hodil název „NAWOSTRO“ a tak jsme od začátku roku 2006 začali tento název plnohodnotně využívat. Na podzim roku 2008 jsme vydali první autorské CD, které obsahuje výhradně naše skladby, s názvem „Po nás potopa!“.

Od listopadu 2010 jsme oficiálně zaregistrovaná kapela u společnosti Intergram.

V druhé polovině roku 2013 nám začal Hrbáč odskakovat ještě do další kapely, od které měl trochu lukrativnější nabídky na hraní. Zprvu to nebylo problémem, vždy jsme naše a jeho akce dokázali koordinovat. Bohužel, během roku 2014 bylo jeho akcí tolik, že se nám nedařilo být všude kompletní a přišla na řadu varianta se záskoky za Hrbáče. Někdy jsme hráli jen ve čtyřech a hodně často vypomohl Honza Galbavý, který do naší kapely během mnoha záskoků pěkně zapadl. A tak se stal „Jenda“ od začátku roku 2016 plnohodnotným členem kapely. Nesmím ještě zapomenout na našeho maskota, ale hlavně výborného příležitostného zvukaře Radka Ujčíka alias Tučňáka. Ten nám byl přidělen obecním úřadem v Kácově při jedné akci v pivovaru Hubertus, ani nevíme přesně kdy - ale to je jiný příběh.

Další obrat v kapele nastal v prosinci roku 2019, když nám na vánočním countrybále v Polepech Jenda a kapelník Áda oznámili, že musí s hraním skončit hlavně ze zdravot-

ních, ale i rodinných důvodů. Počátkem roku 2020 jsme tedy řešili dva zásadní problémy. Zaprvé sehnat basáka a nejlépe i druhého zpěváka s kytarou a za druhé, co s akcemi, které už jsou domluvené. První zkoušky v novém roce tedy nebyly o hraní, ale o dalším pokračování kapely. Upravili jsme kalendář. Co jsme schopni odehrát v improvizovaném složení a co budeme muset zrušit, případně pořešit nějaké záskoky. To jsme si tedy v únoru mysleli, jenže člověk miní a náhoda mění. Ještě jsme stihli již tradiční kapelní zabíjačku na Valentýna, kde jsme se vlastně neformálně rozloučili s původním složením celé kapely. No a pak přišel březen a COVID změnil zase všechno vzhůru nohama. Paradoxně nám to vlastně dočasně vyřešilo všechny problémy, které jsme měli, a mohli se věnovat rodinám. Samozřejmě jsme zůstali ve spojení a přemýšleli, jak pokračovat, až se zase vše vrátí k normálu. Nápadů přišlo nakonec celkem dost, ale hlavně jsme tomu nechávali volný průběh.

Když se v červnu 2020 konečně otevřeli i hospody, tak přišel čas se opět sejít a řešit vzniklou situaci. V té chvíli jsme ovšem zůstali jako „trio“ Čarlí, Špína a Hamrouš. Naštěstí nám záhy vyšel jeden z nápadů: oslovit Tomáše „Větráka“ Větrovského, kterého známe z působení v jiných souborech především na Kolínsku. Co bylo ale zásadní, jedenkrát s námi odehrál záskok na basu za Ádu, když se Vašek potýkal se zánětem plic. Několikrát jsme se sešli, slovo dalo slovo a začali jsme zkoušet. Zkušebna se přesunula do Kolína a začalo se pracovat na novém fungování kapely ve čtyřech.

Vše se začínalo vracet do starých kolejí ale v lednu roku 2021 přivedl Větrák kolegu z práce Tomáše Beka, který po působení v rockových a punkových kapelách razantně otočil směr a přidal se k nám na kytaru a zpěv. S námi působil do roku 2024, kdy ho rodinné zdravotní důvody a dojíždění přiměly k rozhodnutí ukončit působení v Nawostro a tak jsme opět zůstali ve čtyřech.

Ne však na dlouho, protože jako záskok za Toma na countrybál na zámku Pátek přijel Honza Galbavý, který nás kdysi opustil. Akce to byla náramně povedená, ač jsme s Jendou vlastně nezkoušeli, tak zafungovala naše chemie a ráno nám oznámil, že by se chtěl do kapely vrátit. Náhoda všemu chtěla, že nám za týden Tučňák „dohodil“ svého kamaráda Davida Kadlčíka alias Broka, který by si s námi chtěl zkusit zahrát. Na zkoušce se ukázalo,

že Brok je naše krevní skupina, jak po lidské, tak po hudební stránce, a hned jsme ho přijali jako dalšího člena kapely. Ještě bych málem zapomněl na Martina Buška s mandolínou, který s námi někdy od roku 2021 začal příležitostně vystupovat. Jeho hlavní kapelou je Zdravý Játro z Prahy, ale občas si na nás najde čas, což byl zrovna i případ vystoupení v Červených Pečkách na oslavě výročí kapely Trampoty.

Texty našich písní jsou většinou inspirovány životem a životními příběhy. Pokud někdo přijde s nápadem nebo přímo s textem a melodií, společně na písni pracujeme a dotváříme ji na zkouškách, které máme v současné době v Libenících a rádi si je zpestříme dobrým jídlem a pitím.

Také si občas uděláme veřejnou zkoušku, v létě po většinou na zahrádkách restaurací, v zimě pak v libenické restauraci SEVERKA. V nejnovějším složení máme pár nových písní, na kterých pracujeme, a které bychom rádi o další ještě rozšířili, aby k 25. výročí vyšlo naše nové CD.

Aktuální složení kapely NAWOSTRO:

Kytara 12, zpěv:

Karel Hamr - Hamrouš nebo MC

Foukačka, flétna, zpěv:

Karel Svoboda - Čárlí nebo Námořník

Kytara 6, zpěv:

Jan Galbavý - Jenda

Kytara 6, zpěv:

David Kadlčík - Brok

Banjo, Ukulele, Kytara:

Miroslav Špínka - Špína

Basa, zpěv:

Tomáš Větrovský - Větrák

Mandolína, zpěv:

Martin Bušek (příležitostně)

Zvuk a maskot:

Radek Ujčík – Tučňák

Zároveň s námi opět občas vystoupí kapelník Áda, pokud je potřeba záskok na basu nebo na trampských akcích, za což jsme moc rádi a vždy si dobře zahrajeme.

Motto: Hrajeme pro radost a zábavu, ale vždy **NAWOSTRO**.

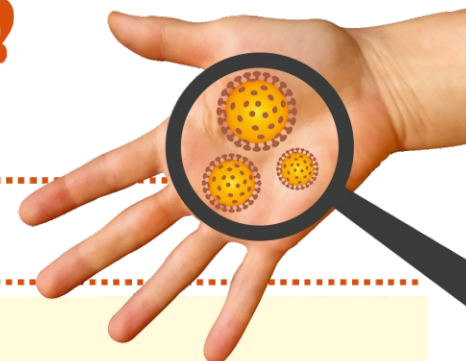
Karla Hamra se ptala

Věra Miškovská

Jak se chránit proti hepatitidě A?

MYTÍM RUKOU A OČKOVÁNÍM

Virová hepatitida typu A = infekční zánět jater vyvolaný virem hepatitidy A
= lidově žloutenka, nemoc špinavých rukou

Kdo je zdrojem nákazy?

Nemocný člověk vylučující viry stolici.

O své nemoci nemusí vědět, protože je v inkubační době, která trvá 15–50 dní.

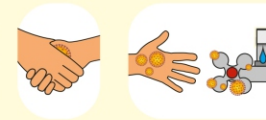
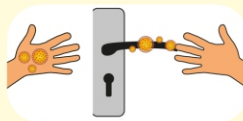
Na neumytých rukou virus zůstává.

Jak se hepatitida A přenáší?

Ze stolice do úst.

Viry se z rukou nemocného přenesou na předměty, kterých se dotýká.

Pokud se těchto předmětů dotýká zdravý člověk, může si virus přenést do úst a onemocnět.

Záludnost tohoto onemocnění spočívá v jeho snadném přenosu.

Proto je důležité si mýt ruce co nejčastěji.

Infikovaný člověk nemusí mít žádné příznaky, přesto virus hepatitidy A vylučuje stolici. V důsledku nízké hygieny rukou se virus šíří také mezi injekčními uživateli drog nebo při análně orálním sexu.

zpočátku podobné chřipce: teplota, nechutenství, nevolnost, pobolívání pod pravým žeberním obloukem, bolesti břicha

později: zežloutnutí kůže a bělma očí, ztmavnutí moči, vylučování světlé stolice, svědění kůže

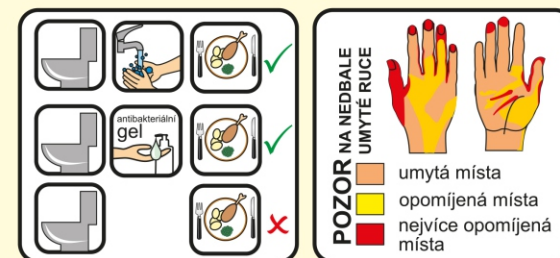
OCHRANA

V místech zvýšeného výskytu hepatitidy A je neúčinnější ochranou očkování a zvýšená hygiena:

- často si **myjte ruce**. Pokud to není možné, použijte alespoň antibakteriální gel nebo ubrousky.
- **syrové mořské plody** konzumujte pouze, pokud jste očkovaní proti hepatitidě A.
- ovoce **řádně omyjte** pitnou vodou.
- konzumujte řádně **tepelně upravená jídla**, která prošla varem minimálně **1 minutu**.

Chladem ani mrazem se virus nezničí, naopak se prodlužuje jeho život!!!

POZOR NA NEDBALE
UMYTÉ RUCE

umytá místa
opomíjená místa
nejvíce opomíjená místa

PŘÍZNAKY

OČKOVÁNÍ

Informace o očkování poskytne praktický lékař pro děti a dospělé. Lze očkovat kdykoliv dle aktuálního zdravotního stavu. Očkování proti virové hepatitidě A není součástí pravidelného očkování. O cenách jednotlivých vakcín je třeba se informovat u praktického lékaře nebo ve specializovaném centru. Většina zdravotních pojišťoven na očkování přispívá.

Ještě pár slov o lékárně

Ten zářijový den 1983 bylo pošmurno, přšelo a já prvně vstoupila do lékárny v Červených Pečkách. Přivítala mě vůně kávy, pach naftových kamen a široce rozkročená Štěpánka Zimová ve svém nezapomenutelném baretu. Pomalu jsem se rozkoukávala v přítomí oficíny a doufala, že když zatnu zuby, tak ten půlroční záskok nějak vydržím. Ó jak se člověk mýlí!

Během prvního měsíce mě opustily všechny mé vědecké a karierní ambice. Do lékárny postupně přicházeli pacienti pro léky, ale i zvědavci jen tak okouknout novou magistru. Začali se vracet opakovaně, svěřovali se svými neduhy, a nakonec i starostmi a radostmi.

Zjistila jsem, že anonymita při práci ve velké lékárně mi nevyhovuje. Pan magistr Vančura už zůstal v důchodu a já v Červených Pečkách. Při denním dojíždění jsem udělala atestaci, doktorát, porodila druhou dceru.

Sametová revoluce znamenala zásadní předěl v mém životě. Privatizace ve zdravotnictví díky specifickým podmínkám neprobíhala tak rychle jako v jiných oborech. Do provozování soukromé lékárny jsem se pustila odvázně jako druhá na okrese. Měla jsem na co navazovat. Můj dědeček i tatínek byli lékárníci a oba zažili privátní praxi. Děda měl vlastní lékárnu v Kolíně na Zálabí a tat'ka v ní ještě těsně po válce praktikoval. Když po únoru 1948 lékárnu znárodnili a dosadili národního správce, zemřel děda na infarkt přímo v lékárně.

Lékárnu jsem pojmenovala „U Zámku“ a otevřela 1.4.1994 za podpory celé rodiny a paní Blanky Procházkové, která pracovala jako laborantka. Díky její pomoci fungovala lékárna i v dobách méně příznivých, jako

byla moje nemoc nebo později kompletní rekonstrukce celého domu i lékárny.

Historický nábytek byl odborně restaurován, zavedeny počítače a moderní technologie.

Po přestavbě domu jsem se s rodinou přestěhovala do Červených Peček. Za ta dlouhá léta se z mnoha pacientů stali známí, ze známých dobří přátelé. Ke všem jsem se snažila přistupovat individuálně, s klidem a nezklamat jejich důvěru. Nepozorovaně ubíhaly roky, ráda jsem si odchod na odpočinek prodloužila o dalších 10 let.

Bez ekonomické soběstačnosti nemůže lékárna fungovat. Velké lékárenské řetězce nikdy neměly o vesnické lékárny zájem. Ty postupně zanikají. Důvodů je více. Změnila se celá koncepce oboru, připravuje se zásilkový výdej léků vázaných na recept, očkování, měření hladiny cukru, konzultační činnosti. To vše vyžaduje další personální a investiční náklady. Mladí lékárníci si uvědomují náročnost a zodpovědnost těchto změn a logicky nemají zájem pouštět se na tenký led soukromého podnikání.

Po zralé úvaze jsem i já ukončila činnost letos v létě. Budoucnost červenopečecké lékárny je velmi nejistá. Nejsem velkým optimistou ohledně mého možného nástupce. Příští rok 1.dubna by lékárna oslavila 90 let svého trvání. Přežila první republiku, německou okupaci, socialistické

PharmDr. Zuzana Dvořáková,
v lékárně od 1.9.1983 do 30.6.2025

PhMr. Štěpán Šec, 1.4.1936 až 10.4.1960

Lékárna na náměstí na kresbě pana učitele Punčocháře

PhMr. Jan Vančura, 10.4.1960 až 1.9.1983

zdravotníci a 30 let kapitalismu.

Dá se říct, že lékárna plnila i určitou úlohu společenskou. Řešili jsme kupónovou privatizaci, covidovou epidemii, fotbalové výsledky a jiné globální problémy lidstva. Navázala jsem tak na své dva důležité předchůdce, které musím zmínit:

- **pan PhMr. Štěpán Šec** působil zde 1.4.1936 až 10.4.1960

- **pan PhMr. Jan Vančura** 10.4.1960 až 1.9.1983.

Oba pracovali obětavě v podmínkách, které ani zdaleka neodpovídaly dnešním standardům, přesto úspěšně a s láskou.

Chci všem občanům poděkovat za shovívavost a slušnost v průběhu mé praxe a vlídnost a přátelství teď v jejím závěru.

Bylo mi ctí

*PharmDr. Zuzana Dvořáková,
v lékárně od 1.9.1983 do 30.6.2025*

Historie domu č.p. 10 - lékárna

Dům č.p.10 má bohatou historii. První zmínka o něm je z roku 1663, kdy hrabě Trauttmansdorff nechal zřídit v přízemním domku na náměstí školu s jednou třídou. Po 110 letech přistavěli patro, dole měla škola 2 třídy a nahoře byt pro učitele. Tak to bylo až do roku 1845, kdy byla škola přemístěna do domu č.p. 6.

Objekt se stal soukromým obytným domem a vystřídal se několik majitelů. V roce

1868 se jím stal Josef Fukner, který v té době zastával funkci správce školy. Narodil se mu zde v r. 1830 syn Vilém, pozdější agronom a uznávaný odborník na zpracování brambor, který působil zejména na Lounsku a v Přibyslavi.

Vilém Fukner převedl v r. 1904 dům do majetku obce jako nadační. Manželé Vilém a Marie Fuknerovi žili v Praze a neměli děti. Vilém Fukner zemřel v r. 1906 a v závěti odkázal dům a nemalé finanční prostředky obci. Nadací podporoval žáky z chudých rodin, dobročinné spolky, Sokol, kostel (ve Vídni nechal zhotovit zlatou monstranci), chorobince, nemocnici a též Kmochovu kapelu.

V roce 1910 se dům stal opět soukromým majetkem a patřil rodině Václava Kadeřábka až do r. 1960. Ten umožnil PhMr. Štěpánu Šecovi otevřít zde po krátké přestavbě 1.4.1936 lékárnu. Ten ji vedl i po znárodnění až do r.1957 jako národní správce, než odešel do důchodu.

V roce 1960 nastoupil na jeho místo Jan Vančura z Kutné Hory a pracoval zde přes 20 let. Od r. 1983 zde působil Pharm. Dr. Zuzana Dvořáková z Kolína a s manželem v r. 1998 tento dům koupili. Přebudovali ho

a zvelebili, žijí zde a do června 2025 zde paní doktorka provozovala lékárnu.

Na domě č.p. 10, rodném domě Viléma Fuknera, je umístěna renovovaná pamětní deska na počest mecenáše a významného občana Červených Peček, kterou nechal obecní úřad zhotovit a byla slavnostně odhalena v rámci rekonstrukce náměstí 29. 5. 2010.

Danuše Dvořáková, kronikářka městyse

Lékárna jak ji známe dnes

Lékárna na náměstí na kresbě pana učitele Punčocháře

Snídaně s rodiči v mateřské škole

V naší mateřské škole jsme 24.10. uspořádali milé setkání s názvem „Snídaně s rodiči“. Tato akce se mimořádně vydařila a přinesla všem zúčastněným příjemné chvíle společně stráveného rána.

Děti spolu se svými rodiči usedly k připraveným stolům plným dobrot, které si někteří z nich sami přinesli. Společná snídaně se nesla v přátelské atmosféře – povídalo se, smálo, ochutnávalo a všichni si užívali chvíle pohody. Po společném jídle měli rodiče možnost nahlédnout do center aktivit, která byla pro děti připravena v rámci tématu „Stromy a keře“. Společně si tak mohli vyzkoušet různé tvořivé i poznávací činnosti, nahlédnout do každodenní práce dětí a prožít část dopoledne přímo s nimi.

Děti byly nadšené, že mohly své rodiče provést školkou a ukázat jim, co všechno už zvládnou. Atmosféra byla po celou dobu velmi příjemná a uvolněná, a tak se celé setkání neslo v duchu radosti a vzájemného porozumění.

Velké poděkování patří všem rodičům za jejich účast, vstřícnost a čas, který svým dětem věnovali. Společná snídaně nám připomněla, jak důležité je spojení rodiny a školy a jak moc dětem záleží na tom, když se jejich rodiče aktivně zapojují do dění ve školce.

Lucie Tyrkasová

Halloween

Pár dní před svátkem Všechny svatých se děti nejen seznámily s tradicemi dušiček, ale i svátkem Halloween. Na ten se velmi těšily, protože mohly od rána přicházet v rozličných maskách. A přicházely nejen jako různá strašidla, duchové, ale i čarodějnice a dýně. Ráno děti nejprve tvořily z papíru dýně, strašidýlka a pavouky, potom šly cestu za strašidly, ale nejvíce si užily společný tanec. Sešly se tak všechny děti z celé školky, a vypukl taneční rej, který si jako každoročně spolu velmi užily.

Pučálková Olga

Svátek Všech svatých v mateřské školce - foto autor

Svatý Martin

Letos již podruhé v řadě pořádali kolektiv MŠ Svatomartinský průvod obcí. Akce začala na hřišti ZŠ, kde jsme se přivítali s Martinem na bílém koni a průvod následně pokračoval do zámeckého parku. Tam jsme se společně rozloučili s Martinem a začalo vystoupení dětí z MŠ. Jako doprovodný program zde byly pro děti připravené disciplíny: jako například rozsekávání pláště mečem, jízda na koni,

hledání zvířátek v perí, slámě, sněhových vločkách a házení podkovou. Také bylo pro všechny účastníky připravené občerstvení: párek s chlebem a hořčicí, stánek s trdelníkem a samozřejmě svatomartinská „husa“. Pro zahřátí byl i svatomartinský svařák, káva a pro děti čaj. Paní kuchařky ještě napekly moučníky. Celou akci jsme zakončili skvělou ohnivou show. Na závěr musíme poděkovat všem rodičům, kteří nám svými finančními příspěvky umožnili tuto akci uspořádat. Rovněž připravili i malé občerstvení pro zúčastněné. Děk patří

všem, kteří nám pomohli i s organizací takové akce. Vše se vydařilo a budeme se těšit na příští akci.

Vokáčková Adéla

Škola v přírodě 2. a 3. třída 2025/26

Za dobrodružstvím do Českého ráje

Začátek školního roku se pro děti z 2. a 3. tříd ZŠ nesl ve znamení poznávání, dobrodružství a společných zážitků. Obě třídy se v září vydaly na školu v přírodě do malebného prostředí Českého ráje, kde na ně čekal bohatý program plný výletů, her i učení pod širým nebem.

Druháci objevovali přírodu a hledali poklad

V první polovině září se žáci 2.A a 2.B ubytovali v penzionu Slunečno v Dobšíně, odkud vyráželi na dobrodružné výpravy. Hned první den je čekal výšlap na rozhlednu Čížovka – děti statečně zdolaly nejen cestu, ale i výšku samotné rozhledny, odkud se jim naskytl nádherný výhled. Po návratu si zaslouženě odpočinuly u limonády a pohrály si na hřišti.

Druhý den následovala túra podél

Prachovských skal až k hradu Kost. Po cestě objevili starý skalní příbytek a na hradě je zaujala tajemná atmosféra i pověsti o dávných rytířích.

Třetí den byl ve znamení her v přírodě a týmové spolupráce – děti stavěly přístřešky pro skřítky a večer se vydaly na napínavou stezku za pokladem, kterou zakončily sladkým úspěchem.

Třetáci po stopách filmových pohádek

Na stejném místě o pár dní později

pobývali také žáci 3.A a 3.B. I je přivítalo útulné prostředí penzionu Slunečno, výborná kuchyně a nádherná příroda v okolí.

První den se vydali na procházku okolím Dobšína, při níž objevili množství hub, které později darovali majitelům penzionu. Dopoledne další dny věnovali výuce, odpoledne pak patřilo výletům a poznávání kraje.

V úterý se vydali do Střehomi, kde navštívili mlýn známý z pohádky S čerty nejsou žerty. Děti si s nadšením připomněly scénu, kde žila Dorota Máchalová. Následující den pak strávily u hradu Kost a na nedalekém dětském hřišti. Večery zpestřily filmové projekce – právě zmíněná pohádka a rodinný film Past na rodiče.

Závěrečný čtvrtek byl deštivý, ale děti se nenechaly odradit. Po dopolední výuce připravovaly prezentace na projektový den „Den evropských jazyků“. Po obědě se vydaly na cestu domů – unavené, ale spokojené a plné zážitků.

Společné zážitky, nové zkušenosti

Oba pobyty se nesly v duchu pohody, spolupráce a radosti z objevování. Děti si odvezly nejen krásné vzpomínky, ale také nové dovednosti, přátelství a chuť objevovat svět kolem sebe.

A tak se Český ráj stal na pár dní skutečně rájem i pro naše školáky.

Michaela Jirušová

Devátáci se stali učiteli: vrstevnické učení v praxi

Šestáci se pod vedením starších spolužáků učili mikroskopovat. V úterý se v učebně přírodopisu základní školy odehrála netradiční vyučovací hodina. Devátáci se na chvíli proměnili v učitele a pomáhali svým mladším spolužákům ze 6. třídy s prvními krůčky při práci s mikroskopem.

Naучit se během jediné hodiny správně manipulovat s mikroskopem a pozorovat neviditelný svět buněk není jednoduché. Proto jsme se rozhodli požádat o pomoc zkušenější devátáky, kteří už mají mikroskopování v malíku. Společně pak šestákům ukázali, jak mikroskop správně sestavit, zaostřit i jak najít pozorovaný objekt.

Celá akce probíhala formou tzv. vrstevnického učení – metody, při níž se žáci učí od svých vrstevníků. Tento přístup je založen na vzájemné spolupráci a aktivním zapojení dětí, které si mezi sebou předávají znalosti i zkušenosti. „Děti často lépe pochopí vysvětlení od svých vrstevníků, protože se dokážou vcítit do jejich pohledu,“ to je princip peer programů.

Devátáci si tak vyzkoušeli, jaké je to stát na druhé straně katedry, a šestáci díky nim objevili kouzlo mikrosvěta.

Jana Nováková

Devátáci se stali učiteli: vrstevnické učení v praxi - foto autor

Putování vesmírem ve školní družině

Letošní rok jsme ve školní družině odstartovali celoročním projektem „Putování vesmírem aneb cesta ke hvězdám“. Naši malí astronauti byli rozděleni do tří vesmírných posádek – Atlantis, Columbia a Enterprise – a společně během školního roku navštíví deset tematických „planet“.

V září jsme spolu objevovali Planetu přátelství, kde jsme se zaměřili na vztahy, spolupráci a vzájemnou pomoc. Říjen nás potom zavedl na Tajemnou planetu, plnou úkolů, hádanek a dobrodružství.

Konec října se ve školní družině nesl ve znamení strašidelné zábavy, která skvěle doplnila atmosféru naší druhé „planetární“ výpravy.

Ve čtvrtek 30. října se školní zahrada proměnila ve Strašidelnou stezku. Děti se vydaly po cestě lemované svíčkami, luštily

tajemnou šifru a cestou potkávaly různá strašidla. Zahrada byla plná podzimních a strašidelných ozdob, které dodávaly celé akci kouzelnou atmosféru.

Následující den jsme si užili Strašidelný rej. Děti dorazily v originálních kostýmech, společně tancovaly, soutěžily a bavily se. Na závěr nechyběla sladká odměna – krásné perníčky, které dětem vykouzlily úsměv na tváři.

Protože máme děti opravdu moc rády a rády s nimi trávíme čas, chystáme se na celodenní sobotní výlet do Pekla Čertovina.

Čeká nás návštěva čertovského podzemí, kde děti nahlédnou do pekelné kuchyně, projdou se tajemnými chodbami a potkají se s čerty všeho druhu a zjistí, zda mají v pekelné Knize hříchů opravdu čisté listy.

Těšíme se na spoustu legrace, nové zážitky a dobrodružství, která si děti budou určitě dlouho pamatovat. A i když se do pekla jede většinou „za trest“, my doufáme, že tentokrát se vrátí všichni a že místní čerti nebudou mít zálusk na žádné naše dítě. Akdyby si čerti chtěli rozšířit tým, doufáme, že je odradí dětská energie — na tu není totiž připravené ani peklo.

Děkujeme všem dětem za skvělou náladu, nadšení a radost, kterou do všech aktivit přináší.

Za tým školní družiny

Jana Tauchmanová

Strašidelná stezka a Halloweenský rej v ŠD

DĚTSKÝ KARNEVAL

SOKOLOVNA ČERVENÉ PEČKY

- ★ DISKOTÉKA
- ★ HRY A SOUTĚŽE
- ★ SLADKÉ ODMĚNY
- ★ TANEČNÍ VYSTOUPENÍ MŠ
- ★ VOLBA NEJLEPŠÍ MASKY
- ★ MOŽNOST OBČERSTVENÍ

14. 2. 2026
14:00

MASKY ZDARMA
OSTATNÍ 20,-

JUNÁK
Červené Pečky

COUNTRY BÁL

14. 2. 2026

Sokolovna Červené Pečky - 20:00

Hrají TRAMPOTY

Bohatá tombola

Taneční vystoupení skautů a půlnoční zábava

★ **Rychlé občerstvení za lidovky** ★

Stylové country oblečení vítáno

Vstupné 150,- Kč, rezervace stolu na 608 946 162

 Bál je nekuřácký

JUNÁK
Červené Pečky

Víkendová výprava 6. oddílu v Praze

V pátek 17. října jsme se s holkami vydaly na víkendovou výpravu do Prahy. Ubytovaly jsme se na skautské základně střediska Blaník v Krči, kam jsme vyrazily vlakem z Kolína a poté zvládly

i cestu metrem a autobusem. Páteční večer jsme strávily hrami a šly brzy spát.

Sobota patřila celodennímu výletu do centra, prošly jsme Malou Stranou, vystoupaly Petřínskými sady na Petřín a nahoře jsme navštívily Zrcadlové bludiště. Odpoledne jsme se přesunuly k Vltavě, kde jsme na ostrově Kampa navštívily Skautský institut a daly si něco

dobrého. Počasí nám přálo, takže si holky užily spoustu času na dětském hřišti. Po návratu na základnu jsme uvařily večeri a zahrály pár her. V neděli dopoledne už nás čekala cesta z Hlavního nádraží zpět do Kolína.

Děkujeme všem účastnicím za bezva víkend!

Lucie Dvořáková, 6. oddíl

Perníčky od skautek a světlušek z osmičky

Při tradičním Rozsvěcení vánočního stromčku v Červených Pečkách 2025 se do programu zapojily i Holky z Osmičky – 8. oddíl Junáka Červené Pečky. Na prostranství u stromčku nabízely vlastnoručně pečené a zdobené perníčky, které připravovaly s velkým nadšením a chutí pomoci tam, kde je to potřeba.

Děvčata se rozhodla, že celý výtěžek věnují Záchrané stanici pro volně žijící živočichy Huslík v Poděbradech, která se dlouhodobě stará o zraněná či oslabená zvířata z našeho regionu. A protože nejen dar je důležitý, ale i osobní zkušenost, vyrazily holky na začátku října přímo do Huslíku, aby vybranou částku osobně předaly.

Předání daru spojily s komentovanou

prohlídkou celého areálu. Dozvěděly se, jak stanice funguje, co všechno obnáší péče o volně žijící živočichy a jak dlouhá může být cesta zraněného zvířete zpět do přírody. Měly možnost poznat nejen dočasné obyvatele, kteří se po zotavení vrátí zpět do svého přirozeného prostředí, ale i zvířata, která se bohužel z různých důvodů už do volné přírody vrátit nemohou.

Celá návštěva byla nejen poučná, ale také

motivující. Holky na vlastní oči viděly, že jejich práce a úsilí mají skutečný smysl.

Velké poděkování patří všem, kteří si perníčky zakoupili a podpořili tak dobrou věc. Bez jejich chuti pomáhat by celá akce neměla takový dopad.

Výtěžek z letošního prodeje perníčků bude opět věnován některému zvířecímu útulku či záchrané stanici, která pečuje o opuštěné nebo zraněné živočichy.

Michaela Jirušová

Výprava do Hradce Králové

V pátek 31. 10. 2025 odpoledne jsme společně se skautkami z devátého oddílu vyrazily na výpravu do Hradce Králové. Hned po cestě nás potkala nečekaná zpoždění, ale nakonec jsme se úspěšně dostaly do skautské klubovny, kde jsem si daly rychlou večeři, zahrály nějaké hry a po dlouhém dni se zavrty do spacáků, abychom nabraly síly na další den.

V sobotu jsem si přivstaly a po snídani hned vyrazily k první zastávce naší výpravy. Naše kroky vedly k obřím sladkovodnímu akváriu. V akváriu jsme si prošly výstavní místnost s unikátní sbírkou lebek exotických ryb, dostaly jsme se do tropického deštného pralesa a nakonec do podvodního tunelu s rybami. Prohlídku jsme zakončily v projekci U Rejnoka, kde jsme se podívaly na film o přírodních krásách. Po prohlídce následoval rychlý oběd na doplnění sil a mohly jsme se těšit na další program. Naše kroky tedy vedly na 3D

Black Light Minigolf. V prostorách minigolfu je všude namalovaná 3D grafika a díky speciálním brýlím jsme měly dokonalý zážitek. Všechny 18 jamek ožilo a zářilo spoustou barev. Na minigolfu se skvěle zabavily nejen starší skautky, ale také vedoucí. Tuto atrakci v Hradci Králové můžeme vřele doporučit a určitě se tam ještě vrátíme. Po dlouhém dni jsme zamířily na vlakové nádraží a cesta domů už proběhla v klidu. Z výpravy jsme se všechny vrátily plné skvělých zážitků a dojmů.

Už plánujeme další výpravy, kde si to zase

společně užijeme!

Aneta Vokáčková 9. oddíl

11. oddíl na paintballu

V sobotu jsme se s naším 11. oddílem vydali za dobrodružstvím do paintballového areálu v Hlízově u Kutné Hory. Letošní návštěva byla už čtvrtou v řadě, a protože kluci získali výlet jako odměnu za celotáborovou hru, nadšení rozhodně nechybělo.

Po instruktaži, jak správně zacházet se zbraní a barevnými kuličkami jakožto náboji a nasazení bezpečnostní výstroje, padlo jasné rozhodnutí – kluci si chtěli týmy rozdělit sami. Nakonec jsme tak nastoupili v sestavě vedoucí posílení o dva kluky proti týmu tvořenému čistě staršími kluky. Složení bylo spravedlivé a zároveň dostatečně soutěživé.

Jako první jsme hráli desetiminutovou hru, ve které se po zásahu běželo zpět do

vlastní základny „dobít se“ a vrátit se zpět do akce. Tahle úvodní přestřelka byla rychlá, dynamická a perfektně nás rozehrála do dalších bojů.

Následoval Team Deathmatch, který jsme hráli rovnou dvakrát. V tomto módu jde o jediné – vyřadit co nejvíce soupeřů a udržet tým v pohybu. Obě kola byla vyrovnaná, plná taktiky i nečekaných momentů, kdy se někomu povedlo překvapit celý tým protivníků.

Poté přišla na řadu Hra o vlajku, a to hned čtyřikrát po sobě. Vlajka byla uvázaná uprostřed hřiště a úkolem obou týmů bylo získat ji jako první. Každé kolo mělo jiný průběh – někdy rozhodla rychlost, jindy přesná střelba nebo dobře domluvený útok. Napětí stoupalo s každým během ke středu hřiště.

Na úplný závěr jsme si dali volnou hru „na vystřílení kuliček“, kde už šlo hlavně o radost z posledních výstřelů, pobíhání po hřišti a zakončení celé výpravy s úsměvem.

Domů jsme se vraceli spokojení, nadšení, s několika čestnými modřinami a také pěkně barevní od zásahů. Výlet opět potvrdil, proč se do Hlízova tak rádi vracíme. A stejně jako každý rok můžeme říct jediné – příští rok jedeme znovu.

Filip „Pípa“ Roušal, 11. oddíl

13. oddíl v Kutné Hoře

V sobotu 1.11. jsme se s 13. oddílem vydali na výpravu do Českého muzea stříbra v Kutné Hoře. Vyráželi jsme z náměstí v Červených Pečkách autobusem směrem do Kutné Hory, po příjezdu na zastávku U hřbitova jsme měli ještě hromadu času, tak jsme si udělali takový menší okruh kolem Chrámu svaté Barbory směrem k muzeu.

Po příchodu do muzea nás přivítala naše kamarádka ze 6. oddílu Lucka, která nás po celou dobu prováděla. Jako první jsme si prošli různé dobové nástroje z těžby stříbra, které byly velice zajímavé a na svoji dobu vychytané. Dále nás následovala přímo prohlídka dolů, kde se stříbro v Kutné Hoře těžilo. Tyto prostory byly velice nízké a úzké, ale děti s nimi žádné problémy neměly. Děti byly z dolu překvapeny a velice se jim to líbilo.

Po ukončení této krásné prohlídky jsme se vydali na oběd, dali jsme si pizzu, která klukům opravdu chutnala. A po tak náročném programu nás čekala už jen cesta domů, kterou jsme se rozhodli jít pěšky. Kluci měli z oběda plno sil, vydali se vpřed a za hodinku jsme byli zpátky v Červených Pečkách na náměstí, kde byl i cíl naší výpravy plné zážitků a srandy. Budeme se těšit na další výlety s naším oddílem.

Tomáš Sodoma (Jabko), 13. oddíl

Hasiči informují

Vážení spoluobčané, máme za sebou skoro celé čtvrté čtvrtletí roku 2025. Blíží se vánoční svátky a tak si dovoluji psát informace o činnosti hasičů v Červených Pečkách.

Čtvrté čtvrtletí bylo pro hasiče klidné jak v zásahové činnosti, tak v činnosti sboru.

O tom, jaké bylo, vás seznámíme v následující řádcích.

Zásahová činnost se nijak neodchýlila od standardu předcházejícího období. První zásah, resp. vyhlášení poplachu k prvnímu zásahu 9. 10. bylo do Kutné Hory k Taktickému cvičení úniku čpavku, zimní stadion v 9 hod. 20 min. Účast nebyla možná, protože poplach byl vyhlášen v době, kdy převážná část členů jednoty byla v zaměstnání. Druhé vyhlášení poplachu bylo 1. 11. k požáru stařiny u kolejíště zapálené pravděpodobně projíždějícím vlakem. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná o planý poplach. 9. 11. byl požár ve statku ve Starém Kolíně, kde jsme byli nasazeni i s dýchacími přístroji. V ten samý den jsme pomáhali v Nebovidech při záchraně muže, kterého zavalila skládaná okna.

Statistika tohoto roku není ještě ukončena, ale pro informaci uvádím, že jednotka byla v tomto roce zatím vyslána operačním střediskem k devíti zásahům.

V minulém čtvrtletníku jsem informoval o stavu a využití buňky na dvoře.

Vše je připraveno a v nejbližší době dojde k plánovanému přestěhování šatny do těchto prostor a tím vytvoření lepšího prostředí pro převlékání při výjezdu. V uvolněných prostorách pak vznikne pracoviště a sklad pro tolik potřebnou chemicko-technickou službu. Tento náš plán jsme nesplnili, ale doufám, že ho splníme v nejbližší době.

Naše snaha o zakoupení informační cedule a umístění na budově městyse skončila.

Po dlouhém hledání se nám podařilo najít firmu, která nabídla solidní cenu, slušné jednání a dodání v rozumném čase. Cedule je nyní instalována a informuje, kde naše SDH sídlí.

Druhou aktivitou v tuto dobu bylo i koupení a montáž vitríny pro informace o činnosti hasičů obecně. Umístěná je u parkoviště proti budově městyse.

Den pro děti, akce, kterou pořádají skauti a my jsme účastníky a nápomocní při přípravě.

Bohužel, jak se říká, problémy nechodí po horách ale po lidech, a tak velice jen telegraficky. V den konání akce jsem zápolil s covidem a osobně jsem se nemohl účastnit. Moji kolegové, tak jako každý rok na Dni pro děti byli a po celou dobu se dětem plně věnovali. Připojuji tedy pár obrázků.

Na další akci dětí, pořádané mateřskou školou, jsem byl přítomen. Pro bezpečnost dětí jsme usměrňovali dopravu. Jako oslavu svátku svatého Martina prošel průvod dětí z mateřské školy městysem za bílým koněm se sv. Martinem v sedle.

Jsem rád, že akci můžeme zabezpečit a věřím, že tak tomu bude i nadále.

Tradiční je asistence při rozsvěcení vánočního stromu na náměstí.

Protože čtvrtletník v tomto roce vychází naposled a blíží se čas adventní a po něm vánoční svátky, přeji vám všem za celý hasičský sbor krásný advent, mnoho dárků, štěstí a pohodu o Vánocích a hlavně zdraví, zdraví a ještě jednou zdraví.

Ohni zmar

*Jan Bradna
starosta SDH Červené Pečky*

Fotografie jsou z archivu SDH a pana Milana Pospíšila

Z myslivosti...

Myslivecké sdružení MS Obora Červené Pečky si dovoluje srdečně pozvat všechny občany, přátele myslivosti a příznivce společenských událostí na tradiční myslivecký ples. Akce se uskuteční 17. ledna od 20:00 v sokolovně v Červených Pečkách.

Těšit se můžete na příjemnou hudbu, bohatou tombolu a přátelskou atmosféru, která k našemu spolku dlouhodobě patří. Věříme, že společně prožijeme slavnostní večer plný dobré nálady.

S příchodem zimního období chceme upozornit na význam odpovědného venčení psů v krajině. Volně pobíhající pes představuje pro zvěř vážné riziko – může ji vyplašit, zahnat z úkrytu či v krajním případě způsobit zranění. V zimě, kdy zvířata hospodáří s energií velmi úsporně, může i krátké pronásledování znamenat ohrožení jejich kondice nebo přežití.

Žádáme proto majitele psů, aby své psy při procházkách v honitbě a jejím okolí vždy drželi pod kontrolou, ideálně na vodítku. Opatrné a odpovědné chování je klíčové pro ochranu zvěře a přispívá k bezproblémovému soužití lidí, psů a přírody.

Děkujeme všem občanům za respekt a ohleduplnost.

V zimním období se mnoho občanů snaží volně žijící zvěři přilepšit. Dobrá vůle je vždy vítaná, ale neodborné příkrmování může zvěři naopak uškodit. Aby byla pomoc skutečně prospěšná, přinášíme několik jednoduchých a spolehlivých pravidel.

Co dělat, pokud chcete zvěři pomoci:

Nejlepší pomocí je zachování klidu. Vyhýbejte se rušení zvěře, držte se cest a mějte psy na vodítku – zbytečný stres zvěř v zimě vysílá více než cokoliv jiného.

Pokud chcete přispět na krmivo, je ideální obrátit se na myslivecké sdružení. Myslivci zajistí odborné předložení krmiva, správné dávky i vhodné místo.

Co je pro zvěř skutečně vhodné:

O příkrmování se starají myslivci, kteří volí krmiva podle druhu zvěře a podmínek. Vhodná jsou například:

- kvalitní seno,
- omezené množství jadrných krmiv (např. ječmen, oves),
- dužnatá krmiva (řepa),
- větve a letnina jako přirozený doplněk.

Tato krmiva podporují přirozené trávení a nepůsobí zdravotní komplikace.

Co naopak zvěři rozhodně nedávat:

Prosíme občany, aby se vyvarovali

předkládání krmiv, která jsou pro zvěř nebezpečná, i když to tak na první pohled nemusí vypadat. Nevhodné je zejména:

- pečivo, chléb a rohlíky,
- jakékoliv kuchyňské zbytky,
- slané, sladké a kořeněné potraviny,
- plesnivá nebo zkažená krmiva.

Takové potraviny mohou způsobit vážné trávicí obtíže, metabolické poruchy a v extrémních případech i úhyn.

Petr Kulhánek

Ilustrační foto z časopisu Myslivost

MS OBORA ČERVENÉ PEČKY vás srdečně zve na **MYSLIVECKÝ PLES**

**Sokolovna
v Červených
Pečkách**

17. ledna od 20:00

**BOHATÁ
ZVĚRINOVÁ
TOMBOLA**

**K tanci a poslechu
zahrají**

**TRAMPOTY
VSTUPNÉ 200 Kč**

Zprávy ze Sokola

Další rok se pomalu blíží k svému závěru, což vybízí k tomu se ohlédnout, jaký byl. V naší červenopečecké sokolské jednotě byl rok 2025 rokem změn a nových začátků.

V únoru proběhla valná hromada na níž bylo pro příští tříleté volební období zvoleno nové vedení sokolské jednoty v Červených Pečkách.

V březnu navždy odešly dvě dlouholeté členky – starostka sokola a cvičitelka Eva Procházková a cvičitelka a kuželkářka Václava Chybová. V červnu pak za nimi nečekaně odešel kuželkář a fotbalista Pavel Hietenbal.

V období od března do července probíhala svépomocná renovace hospody sokolov-

ny, aby tyto prostory mohly být koncem července pronajaty. Tak se také stalo a hospoda byla otevřena. Některé další opravné a renovační práce probíhají ještě nyní, za provozu.

V prvním pololetí roku 2025 všechny oddíly – Všestrannost, Kuželky, Lakros, Hobby horse, Orientační běh a Tenis – aktivně pracovaly a snažily se dětem i dospělým nabídnout co nejlepší sportovní vyžití. Oddíl Hobby horse uspořádal v sokolovně jednodenní závody, kde naše

děvčata soutěžila se závodníky z různých koutů republiky. Oddíl Všestrannosti se s dětmi zúčastnil plaveckých a atletických závodů požádaných župou Tyršovou. Děti z oddílu Orientačního běhu pravidelně závodily a poznávaly nová místa na orientačních závodech. Oddíl Tenisu měl hezky rozjetou dětskou přípravku. Koncem března však z pracovních a rodinných důvodů trenéra byly tenisové tréninky dětí ukončeny, neboť se oddílu nepodařilo za něj najít náhradu. Oddíl kuželek bohužel děti nemá, neboť chybí trenér. Oddíl Lakrosu má také pouze dospělé členy.

Pauza v období letních prázdnin byla využita k renovaci parket v sále a přísáhl sokolovny. Proběhlo jejich zbroušení a nalakování. Podlaha nyní vypadá jako nová. Tato finančně nákladná akce mohla proběhnout jen díky velké finanční podpoře městyse Červené Pečky, za což mu velmi děkujeme. Městys nám pomohl finanční spoluúčastí na získané dotaci od Středočeského kraje.

V září se opět naplno rozběhlo pravidelné sportování ve všech oddílech. Oddíl Všestrannosti má svá cvičení od pondělí do čtvrtka (děti – pondělí a úterý, dospělí – pondělí až čtvrtek), Orientační běh trénuje ve středu a Hobby horse ve čtvrtek. Dospělí z oddílů Kuželek, Lakrosu a Tenisu se ke svým tréninkům scházejí podle svých možností. O tom, že pohyb láká, svědčí skutečnost, že v oddíle Všestrannosti pravidelně cvičí 34 dětí a 38 dospělých. V oddíle Orientačního běhu trénuje a závodí 23 dětí a 3 dospělí. V oddíle Hobby horse se se svou cvičitelkou na konících prohání 16 dětí. V oddíle Lakrosu trénuje a hraje 5 dospělých. Dospělých Kuželkářů trénuje a soutěží 7. Oddíl Tenisu má 4 děti a 17 dospělých.

Kromě sokolů je sál sokolovny využíván i sportovci z našeho městyse a okolí, kteří si prostory pronajímají. V sále sokolovny probíhají například taneční hodiny či zápasy ve volejbalu.

Všem sportovcům, ale i těm, kteří sport sledují jen z pohodlné sedačky či mají úplně jiné koníčky a zájmy, přeji klidný adventní čas, pohodové a šťastné vánoční svátky. Do nového roku 2026 pak vám všem za TJ Sokol Červené Pečky přeji pevné zdraví, radost, štěstí a splnění všech přání, která budete mít.

Věra Zuzová Šimková

Cvičení v sokolovně:

Pondělí: 16:00 - 17:00 hod. - Předškolní děti (V. Zuzová Šimková)
17:00 - 18:00 hod. - Školní děti (V. Zuzová Šimková)
19:00 - 20:00 hod. - Funkční trénink pro ženy (Z. Vánová)

Úterý: 16:00 - 17:00 hod. - Rodiče s dětmi (N. Tvrđíková)
19:00 - 20:30 hod. - Cvičení na hudbu, kruhový trénink (E. Nádvorníková)

Středa: 16:30 - 18:00 hod. - Orientační běh (Z. Vánová)
18:00 - 19:00 hod. - Cvičení na hudbu (p. Jana Herčíková)

Čtvrtek: 16:00 - 17:15 hod. - Hobby horse (Z. Istenčinová)
17:30 - 18:30 hod. - Senioři/pilates (J. Černý)
19:00 - 20:30 hod. - Cvičení na hudbu, kruhový trénink (E. Nádvorníková)

Oddíl orientačního běhu Čepečkos při tréninku - foto autor

Čepečkos v plném běhu: Dvojnásobná radost, dvojnásobná energie!

S radostí informujeme, že kroužek orientačního běhu Čepečkos má za sebou velmi úspěšný podzim. Od září se naše řady rozrostly na 25 dětí a 3 dospělé, což je oproti minulému školnímu roku dvojnásobek.

Tréninky probíhají každý týden ve středu od 16:30 do 18:00. Nejprve jsme trénovali v terénu – v lesíku u hřiště, v parku i při speciálním mapovém tréninku na Kuklíku. Nyní s příchodem zimy jsme se přesunuli do sokolovny, kde pilujeme nejen fyziku, ale i mapové dovednosti při různých hrách.

Během podzimu jsme absolvovali několik závodů, kde se ukázalo, že naši mladí běžci získávají nejen zkušenosti, ale i sebevědomí. Stále více dětí se pouští do kategorií bez fáborkového značení, tedy na tratě, kde už je potřeba spolehnout se pouze na vlastní orientaci a mapu.

Významnou novinkou je, že jsme se stali členy Českého svazu orientačních sportů. Díky tomu se od nového roku budeme moci plnohodnotně účastnit všech soutěží a sbírat body do žebříčku pod hlavičkou TJ Sokol Červené Pečky.

Přejeme všem klidné Vánoce a do nového roku hladký postup mezi kontrolami – ať už těmi sportovními nebo těmi životními.

Za oddíl orientačního běhu

Zuzka Váňová

Tenis v Červených Pečkách i v historii

Sezóna tenisu na venkovních antukových dvorcích v našich zeměpisných šířkách je omezená počasím. Protože vlhkou antuku mráz nadzvedne, musí být kurty zazimovány nejpozději do prvních mrazíků (obvykle do konce října) a úpravy povrchu bývají zahájeny obvykle v dubnu.

V Červených Pečkách jsme letos kurty zazimovali poslední říjnovou sobotu a ukončenou sezonu musím hodnotit podobně jako několik předchozích: „vlažná“ aktivita stávajících stárnoucích členů, průměrný zájem hostů a slabý zájem ze strany mládeže. Jak jsem uvedl v minulé zprávě, pravidelně 1x týdně chodila hrát jenom skupinka čtyř starších žáků.

A protože o tenise v Č. Pečkách nemám zajímavé informace, dovolím si váženým čtenářům nabídnout svoje postřehy o změnách v tenise za posledních 50 – 60 let, kdy tenis sleduji i hraji.

Materiály: v 70. a 80. letech minulého století hráli ještě všichni hráči s dřevěnými raketami, nejkvalitnější výplety byly z přírodních střívek a podobně jako první struny z umělých materiálů měly jen krátkou trvanlivost – většinou mi výplet praskl už při prvním hraní. V té době byl také v Československu velký problém s tenisovými míči. Jediná tuzemská značka

„Optimit“ byla nedostatkovým zbožím – většinou byly míče přidělovány přímo tenisovým oddílům a baleny byly v papírových krabicích po 6 kusech. Jiné míče k dispozici nebyly.

V současné době už všichni tenisté používají rakety z kompozitních materiálů, které jsou mnohem pevnější i pružnější. Také výpletů je obrovský výběr, jsou mnohem pružnější, kvalitnější a trvanlivější. Ale přesto si hráči na nejvyšší úrovni berou raketu s novým výpletem po každé sedmé ukončené hře – tedy stejně, jako se mění míče proto, aby výplet měl stále stejné vlastnosti. Už tedy není možné vidět, že během hry hráči praskne struna ve výpletu tak, jak tomu bývalo kdysi. Také situace s míči je zcela jiná. I u nás je velký výběr míčů různých značek („optimity“ už se nevyrábí) a míče jsou baleny v tlakových dózách nejčastěji po 4 kusech tak, aby nezměkly ještě před otevřením obalu.

Nové materiály, dokonalá technika

a skvělá atletická připravenost špičkových hráčů přinesla obrovské změny – hra je mnohem rychlejší a většina úderů tvrdších. Nejvíce je to znát asi na podání, což je v současném tenise klíčový úder. Většina nejlepších hráčů umí servírovat rychlostí 200 km/hod a občas vystřelí až 240 km/hod! Takové podání se velmi těžko vrací a v důsledku toho je ztráta hry při vlastním servisu mimořádná. V mých očích to tenisu škodí, protože je méně atraktivní a nepředvídatelný. Neznám jiný míčový sport, ve kterém by hráči měli k dispozici 2 pokusy pro uvedení míče do hry, a domnívám se, že by i tenisu prospěla změna pravidel v tomto smyslu.

Další zajímavostí na turnajích nejvyšší úrovně je posuzování místa dopadu míče. Donedávna to zajišťovali čaroví rozhodčí a najednou jich bývalo kolem kurtu 9. Často i tak docházelo ke sporům o tom, zda míček byl dobrý nebo v autu. Na některých turnajích pak bylo k dispozici „jestřábi oko“, tedy kamerový záznam dopadu míče, které si hráči mohli v omezeném počtu vyžádat a případně změnit rozhodnutí rozhodčích. V poslední době už na turnajích nejvyšší kategorie čaroví rozhodčí vůbec nejsou – nahrazuje je neomylný systém digitálního vyhodnocení záznamu dopadu míče z několika kamer, který okamžitě ohlásí aut při dopadu míče mimo hrací plochu. Zcela tak odpadly dohady a protesty v tomto smyslu.

V době psaní tohoto příspěvku probíhá turnaj mistrů pro nejlepších 8 mužů a 8 nejlepších deblových párů za uplynulou sezónu dle žebříčku ATP a protože rehabilituji po operaci, mám dost času na sledování zápasů. A v tom je další velký rozdíl: zatímco v době mých tenisových začátků bylo možné vidět nejlepší tenis jenom při příležitosti Davis Cupu, protože jinak tenis v televizi nebyl, dnes je možné najít na sportovních kanálech každý den přenosy i z několika turnajů ve světě.

Mám rád různé sportovní aktivity a s údivem sleduji, kolik nových sportů a disciplín vzniká. A tak začínám chápat, proč opadá zájem o dříve populární sporty. Asi to nebude jenom tím, že se mladí nechtějí hýbat, ale také tím, že ti aktivní si chtějí vyzkoušet něco nového.

A protože tento čtvrtletník by měl vyjít před Vánocemi, přeji všem čtenářům klidné a příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku 2026 především pevné zdraví tak, aby Vám umožnilo aktivitu pracovní, sportovní i rekreační.

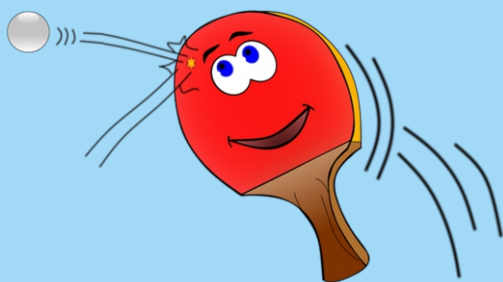
Miloslav Kubín

STOLNÍ TENIS V ČERVENÝCH PEČKÁCH

Pozvánka na pravidelné hraní i na VÁNOČNÍ TURNAJ

Nerad bych se po roce příliš opakoval a tak si dovolím jenom konstatovat, že skalní příznivci (bohužel převážně starších ročníků) stále dochází každé pondělí do školní tělocvičny v Červených Pečkách od 18ti hod (v letním čase od 19ti hod), aby si zahráli „pinec“. Ještě připomenu, že přijít může každý zájemce a zahrát si za malý poplatek, který je vždy rozpočítán tak, aby pokryl nájem tělocvičny.

A PODOBNĚ JAKO JIŽ NĚKOLIK PŘEDCHOZÍCH LET, TAKÉ LETOS USPOŘÁDÁME DALŠÍ ROČNÍK VÁNOČNÍHO TURNAJE VE STOLNÍM TENISE TRADIČNĚ 26.12.2025

Srdečně tedy zveme nejenom pravidelné „pondělní“ hráče, ale také další zájemce z Červených Peček a blízkého okolí.

Sejdeme se v 8.30hod ve školní tělocvičně.

Miloslav Kubín

Zprávy z fotbalu

V ročníku 2025/2026 máme v soutěžích přihlášeno celkem šest týmů, sedmým týmem je minipřípravka, která nehraje dlouhodobou soutěž, ale účastní se turnajů. Máme za sebou podzimní část soutěží, před sebou zimní přestávku, pojďme se trochu ohlédnout, jak se jednotlivým týmům dařilo.

Minipřípravka

V této věkové kategorii začínají děti už od tří let a postupně se učí ovládat míč a pracovat v týmu. Tréninky máme dvakrát v týdnu, v zimních měsících se přesouváme do tělocvičny a trénujeme pouze jednou týdně. Svoje první zápasy hrají naši nejmenší fotbalisté na turnajích pořádaných speciálně pro tuto věkovou kategorii, hraje se na čtyři malé branky ve formátu 3 na 3 (bez brankáře). Letos jsme odehráli celkem tři turnaje, na kterých si všichni zúčastnění připsali první vstřelený gól ve své fotbalové kariéře. Trenérem týmu je Pavel Pospíšil.

Mladší přípravka

Mladší přípravka pod vedením trenérů T. Dubna a T. Škarky hraje okresní soutěž. Nově přichozí kluci z minipřípravky se museli adaptovat na větší prostor a větší branky, kategorie mladší přípravky hraje své zápasy se čtyřmi hráči v poli a brankářem na branky velikosti 5x2m. Během podzimu sehrál tým mladší přípravky celkem deset zápasů, z toho pět vítězných, jeden zápas skončil remízou. Celkově v těchto zápasech nasázeli 142 gólů.

Starší přípravka

V této kategorii došlo v létě k většímu

počtu změn. Několik hráčů se přesunulo k mladším žákům, dva kluci přešli do Kutné Hory, další dali přednost jinému sportu. Tým doplnili naopak hráči z mladší přípravky a s nimi od této kategorie přišel i trenér M. Rauch. Letos tedy máme v okresní soutěži jeden tým. V deseti kolech dokázali naši mladí fotbalisté vstřelit celkem 100 gólů, šestkrát vyhráli a čtyřikrát se radoval soupeř.

Mladší žáci

I u mladších žáků se kádr dost pozměnil, navázat na loňské vítězství v okresním přeboru se tak úplně nepodařilo. Tým pod vedením trenéra M. Vrkoty vstoupil do kvalifikace remízou, pak však dvakrát prohrál a až v posledních dvou zápasech této fáze dokázal naplno bodovat. V následném rozlosování tak měl náš tým podle výsledků patřit do okresní soutěže (pouze díky horšímu skóre), ale nakonec jsme dostali možnost se opět měřit s lepšími týmy v okrese. Tam zatím na své soupeře nestačíme, ale máme před sebou zimní přípravu a věříme, že v jarní části nějaké ty body dokážeme vybojovat.

Starší žáci

Tým starších žáků v létě převzal trenér P. Štrobich. I přes letní příchod kluků z mladší kategorie se potýkáme z úzkým kádrem. Na zápasy tak skládáme jedenáct hráčů dost obtížně. I přesto ale výsledky týmu nejsou vůbec špatné. Protože se nepodařilo v letní přípravě sehrát žádný přípravný zápas, první soutěžní utkání se úplně nevyvedlo a prohráli jsme o gól. V celém zbytku podzimu pak přišla už jen jedna porážka a díky šesti vítězným zápasům je náš tým se skóre 42:9 na třetím místě se čtyřbodovou ztrátou na prvního.

Dorost

Tým dorostu se nám v posledních letech nedařilo do soutěže přihlásit. Díky spolupráci s Kutnou Horou jsme naše kluky posouvali do vyšších soutěží a na další tým u nás už nebylo dostatek hráčů. Letos jsme však dali dohromady základ doplněný o několik hokejistů a tím svítla naděje, že bychom mohli tým přihlásit. Po letních jednáních jsme nakonec dorost do okresního přeboru přihlásili jako sdružený tým s Kutnou Horou, týmu se trenérsky ujal L. Chábera. Zatím se úplně nedaří naplno trénovat, v týmu je dost hokejistů, kteří mají na podzim vytížení na hokeji. Proto i v zápasech je patrná nesehranost a je i vidět, že chybí zápasová praxe. Se vzrůstajícím počtem odehraných utkání se ale výkony postupně zlepšují a přicházejí i výsledky. Celkově je tak dorost v polovině soutěže ve čtrnáctičlenné skupině devátý za pět vítězství a osm porážek se skóre 33:67. Pokud ještě zapracujeme na obraně, můžeme v jarních bojích pomýšlet na posun do vyšších pater tabulky.

A-tým

Po letech, kdy jsme měli v kategorii dospělých dva týmy, jsme letos přihlásili do soutěže tým pouze jeden a ještě navíc sdružený s Kutnou Horou. Protože v kategoriích mládeže spolupracujeme už několik let, dohodli jsme se rozšířit tuto spolupráci i v kategorii dospělých, abychom byli schopni dříve zapojit dorostence a ulehčit jim pak přechod do kategorie dospělých. Protože jsme ale finální variantu spolupráce doladili až během prázdnin, začátek nefungoval úplně optimálně. Postupně se ale dařilo najít společnou řeč a podle plánu zapojovat mladé kluky. Výsledky nebyly úplně podle představ, ale věříme, že v jarní části dokážeme zvednout nejen úroveň hry, ale i výsledky. Po podzimní části je tým dospělých na šestém místě se šesti vítězstvími a skóre 46:33. Trenérem týmu je Radek Kulháněk.

Závěrem mi dovoluťe poděkovat všem těm, kteří se starají o červenopečecký fotbal, trenérům a všem činovníkům, rodičům a sponzorům za podporu. Samostatné poděkování pak patří Úřadu městyse, díky jehož podpoře, nejen finanční, je fungování všech spolků v obci o dost snazší. Za celý náš klub přeji všem krásné a klidné Vánoce a do nového roku vše nejlepší a hlavně hodně zdraví.

Za FK Červené Pečky

Ing. Pavel Pospíšil

Z oslav 100. let FK Červené Pečky v roce 2021 - ilustrační foto archivu FK Červené Pečky

Z vystoupení našich nejmenších při rozsvěcení stromčku - foto Milan Pospíšil

Autorem Betlému u základní školy je školník pan Jiří Dytrich - foto autor

AKTUÁLNÍ
INFORMACE
Z VAŠEHO
MĚSTA VŽDY
PO RUCE

V OBRAZE
Vím, co se děje

**S mobilní aplikací V OBRAZE budete
vždy kvalitně informováni o novinkách,
které se vás týkají a o které se zajímáte.**

Všechny potřebné informace na jednom místě

- Aktuální zprávy a novinky
- Fotografie z dění v našem okolí
- Pozvánky na akce
- Další zajímavé a důležité informace
- Dokumenty zveřejněné na úřední desce

Jednoduchá a rychlá instalace

- Ve vašem telefonu si otevřete aplikaci Obchod Play, App Store nebo HUAWEI AppGallery
- Do vyhledávacího okna zadejte název „V OBRAZE“.
- Klikněte na Instalovat.
- Po nainstalování klikněte na položku Otevřít (povolit oznámení).
- Po otevření přidejte nový odběr. Lze sledovat i více organizací.
- Po výběru organizace se data z webu automaticky nahrají do aplikace.

**Nenechte
si ujít žádnou
důležitou
informaci.**

Stáhněte si mobilní aplikaci ještě dnes!

NYNÍ NA
Google Play

Stáhnout v
App Store

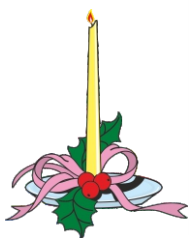
OBJEVUJTE
AppGallery

Vážení čtenáři,

*přejeme Vám, aby čarovná atmosféra Vánoc přetrvávala a úspěchy příštího roku
předstihly roky minulé.*

*Vánoce plné štědrosti, pohody, lásky, klidu, v novém roce hodně štěstí, zdraví,
osobních a pracovních úspěchů Vám přeje celá redakční rada Červenopečeckého
čtvrtletníku.*

Červenopečecký čtvrtletník; vydává Městys Červené Pečky, Dr. Dvořáka 38, 281 21 Červené Pečky; IČ: 00235326. Tisk: ROTAtisk Kolín.

Redakční rada: Lubomír Jirků, Mgr. Danuše Dvořáková, Věra Miškovská, MUDr. Jaroslava Jirků, Milan Pospíšil.

Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 22884. Vychází v počtu 300 výtisků. Periodicita 4x ročně.